

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

LOKO MAAKT BOCHT VAN 180°

Afgelopen week waren er in Gent en Antwerpen studentenprotesten rond de invoerdatum van de tweejarige master. Leuven volgde niet met acties. De overkoepelende studentenraad LOKO is verdeeld over het thema en trok dan maar niet de straat op. Tegelijkertijd stelt de vraag zich of het protest in Gent en Antwerpen überhaupt iets zal opleveren.

PIETER HAECK

Eind oktober werden voor een groot aantal opleidingen dossiers ingediend om de master te verlengen van een naar twee jaar. De studenten zijn stilaan bijgedraaid rond die studieduurverlenging, maar gingen de afgelopen weken wel sterk in het verzet tegen de invoerdatum. De eerstejaars die dit academiejaar begonnen, zouden immers in 2014-2015 al een studieduurverlenging meemaken, zonder dat zij daarover vorig jaar geïnformeerd werden.

Het was de laatste AV van VVS, de Vlaamse Vereniging van Studenten, die eensgezind besloot over te gaan tot protest rond de invoerdatum. Gent en Antwerpen hielden in het kader hiervan vorige week acties, maar Leuven moest door interne verdeeldheid de staart intrekken.

Bram Smits, voorzitter van LOKO, vindt nog altijd dat de studenten worden bedrogen door een loopbaan te hervormen op het moment dat die loopbaan al van start is gegaan. "Principieel hadden we er dus niets op tegen om

mee te betogen. We merkten echter bij verschillende studentenbevragingen dat een aantal richtingen er niets op tegen hadden, niet tegen de tweejarige master, noch tegen de invoerdatum. Als studentenvertegenwoordiger ben je er dan niets mee, om tegen de wil van je studenten te gaan betogen."

Ekonomika was een van de kringen die de betogingsplannen van LOKO mee afschoot.

"Je kan niet tegen de wil van je studenten betogen"

Preses Thomas Devroe van Ekonomika legt uit: "Ikzelf ben het er mee eens dat hervormingsplannen niet mogen worden doorgevoerd voor studenten naar wie er nog niets werd gecommuniceerd."

"Anderzijds is voor onze studenten de tweejarige master vrij voordelig. We hebben in het begin van het jaar een uitleg gegeven aan eerstejaars voor het geval ze toch onder het systeem van de tweejarige master zouden vallen. We hebben toen gezegd dat ze klachten altijd mochten melden. Op 400 studenten hebben we maar één klacht ontvangen. Meer nog, zelfs tweedejaars vroegen of zij nog onder het systeem mochten vallen," aldus Thomas.

De voordelige situatie van faculteiten zoals Economie lijkt het protest in faculteiten waar het vervroegd invoeren wel problematisch is, in de kiem te hebben gesmoord. "Er zijn zeker nog een aantal faculteiten waar de tweejarige master en invoerdatum niet zo evident is. De faculteit Sociale Wetenschappen is er daar één van," aldus Bram.

RESULTAAT?

Ondertussen is het hoogst onduidelijk of het protest in steden zoals Gent en Antwerpen resultaat zal kennen. Afgelopen week verspreidde de VLUHR, de Vlaamse Universiteiten- en Hogescholenraad, een persbericht over de tweejarige masters. Amper één dag na het studentenprotest in Gent bleef men daarin erg vaag over de invoerdatum.

Toch werd, bij een oplijsting van de verschillende opleidingen die een tweejarige master zullen krijgen, voor veel van die opleidingen nog altijd 2014-2015 als startdatum vooropgesteld.

Beeld

Deze Veto zal u nooit of te nimmer ergens fysiek aantreffen. Hij blijft wel voor eeuwig en altijd online raadpleegbaar. Op die manier proberen wij als CO₂-producent toch ons steentje bij te dragen om onze samenleving klimaatneutraal te maken.

Daar ging het deze week tijdens de Klimaatweek ook over, over hoe onze maatschappij en meer specifiek Stad Leuven klimaatneutraal te maken. Fotograaf Michiel Feys ging rondstruinen op zoek naar het ideale kiekje.

Onze uitgespaarde drukkosten gaan naar Rainforest Rescue, dat instaat voor het beheer en de bescherming van het regenwoud. (ph)

En Verder

Dubbelinterview GSR- LOKO

De Gentse Studentenraad en de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. Niet altijd elkaars grootste vriendjes, maar de beide voorzitters die afgelopen week zich in onze sofa vleiden, konden het toch uiterst goed met elkaar vinden. Verder vonden ze van elkaar dat de andere "altijd moeilijk deed", en hadden ze wel een erg lange fotoshoot nodig.

ONDERWIJS P. 3

Fuifzalenbeleid

Wekenlang bezochten we fuifzalen, met als hoger doel een omschrijving van de fuifzaal van onze dromen. Dit alles legden we voor aan de beleidsmakers. De teneur van hun woorden was zeer triest. In 't kort? Een fuifzaal is geen prioriteit en zal er niet zijn voor jij en ik afstuderen.

STUDENT , P. 9

Klimaatweek

Veto is een week lang klimaatneutraal. Wij verschijnen enkel op de site of in dit mooi PDF-bestand. Dit allemaal in het kader van de Leuvense Klimaatweek, waarbij een week lang via workshops en lezingen werd nagedacht hoe Leuven klimaatneutraal te maken tegen 2030. Niet alleen konden wij een interviewtje doen met de enige echte Low Impact Man, ook werd de hele Leuvense Klimaatweek samengevat in één artikel.

SOCIAAL, P. 6

Cantus

U vindt Veto saai, niet interessant en altijd praten over veel te technische dossiers? Bovendien bent u nog maar een leek in Leuven en hebt u nog nooit een cantus meegemaakt? Wij introduceren u in het cantus-vocabulaire. Tempus, pisrijmpje of krambambouli!

STUDENT, P.8

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto Trakteert

5 DVD's van

Michael Clayton

www.facebook.com/vetoleuven

PRO O CONTRA

De taak van LOKO

Elke week poneert Veto een controversiële stelling, die de verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. De Leuvense studentenraad LOKO moet van de universiteit verplicht een aantal grote activiteiten te organiseren. Is het echter opportuun dat LOKO zoveel activiteiten organiseert? Wij binden de kat de bel aan met volgende stelling: "LOKO focust beter op studentenvertegenwoordiging en laat de organisatie van activiteiten over aan de kringen."

PIETER HAECK

Thomas Devroe

Thomas Devroe, preses van Ekonomika, is redelijk overtuigd van wat hij als de kerntaak van LOKO ziet. "LOKO moet zich in de eerste plaats bezig houden met studentenvertegenwoordiging. Zolang dat je daar met fundamentele problemen geconfronteerd wordt, kan je je eigenlijk op niets anders richten en dus ook geen activiteiten organiseren," aldus Thomas.

Dat die fundamentele problemen vandaag de dag nog steeds aanwezig zijn, is volgens Thomas wel duidelijk. "Er zijn nog altijd niet voldoende mandatarissen voor de Academische Raad, zo moet er nog altijd iemand gevonden worden voor de

Groep W&T (*Wetenschap en Technologie, red.*). In dat kader kan het absoluut niet de bedoeling zijn dat presides tijdelijk in het groepsbestuur moeten zetelen om het tekort op te vangen."

Ook al zou LOKO geen problemen meer ondervinden met haar vertegenwoordiging, zelfs dan nog pleit Thomas om activiteiten meer in handen te laten van de kringen. "Activiteiten à la de 24 urenloop, daarvoor zijn wij inderdaad niet in staat ze te organiseren. Over LOKOmotion kan je al meer discussiëren." Vooral de kleinere activiteiten ziet Thomas als geschikte prooi om georganiseerd te worden door de kringen. "Zoets als het Groot Dicter der Leuvense Studenten kan perfect georganiseerd worden door een kring. Geef hen het geld en laat hen het doen."

Een activiteit georganiseerd door een kring wordt bovendien gedragen door mensen met meer ervaring, aldus Thomas. "In de kringen zitten mensen die geroedeerd zijn in het organiseren van zulke kleinschalige activiteiten. Bovendien staan zij in rechtstreeks contact met hun leden en weten zij wat hun leden willen, terwijl LOKO met een meer getrappt systeem zit. LOKO moet de kringen mobiliseren en de kringen moeten dan ook nog eens hun leden mobiliseren. Dat kan veel simpeler."

Jeff Bortels

Jeff Bortels, kringencoördinator bij LOKO, vindt dat LOKO wel nog altijd een belangrijke taak te vervullen heeft in het organiseren van activiteiten. "Het is zo dat er een aantal activiteiten zijn die niet zouden plaatsvinden als LOKO het niet deed. Activiteiten zoals Ithaka en de Studentenmarathon vormen dus zeker een meerwaarde, aangezien geen enkele kring een activiteit van die soort organiseert," aldus Jeff.

Bovendien weerlegt Jeff het argument dat de kringen makkelijker kunnen mobiliseren voor een bepaalde activiteit. "Wanneer één specifieke kring een activiteit organiseert, zijn het vooral de kringleden die daar naartoe gaan. LOKO kan activiteiten organiseren waarop studenten van heel Leuven afkomen, ook studenten die anders niet op kringactiviteiten verschijnen."

Dat het organiseren van overkoepelende activiteiten absoluut een must is die

"Overkoepelend orgaan nodig"

niet mag verdwijnen, wordt volgens Jeff ook ondersteund door de evolutie in Gent. Daar is de organisatie van activiteiten on-

dergebracht in het FK, het FakulteitenKonvent, dat afgesplitst is van de GSR, die zich bezig houdt met de vertegenwoordiging. "Het FakulteitenKonvent heeft onlangs ook weer de traditie opgepikt om zelf activiteiten te organiseren, zoals een beiaardcantus. Zij buigen zich over activiteiten, die te groot en te complex zijn om door één kring georganiseerd te worden."

De conclusie van Jeff is dan ook duidelijk. "Er is gewoon een overkoepelend orgaan nodig dat zich werpt op de organisatie van de activiteiten waarvoor de kringen geen draagvlak of interesse hebben."

Hebt u een mening over LOKO?

www.facebook.com/vetoleuven

Splinter | Fietsen met frustratie

Ik ben een fietser in Leuven. Ik riskeer mijn leven in Leuven. Het zouden mijn synoniemen kunnen zijn. Er zijn andere fietsers, andere auto's, andere voetgangers en af en toe zelfs een vuilzak die mij onverwachts hinderen. Die irriteren mij ook allemaal. Maar wat mij nog het meest ergert, is de infrastructuur. Dat is een vaag woord waarmee de openbare weg bedoeld wordt.

Elke morgen zwalp ik al fietsend over straat. Een onwetend mens zou kunnen denken dat ik licht tot zwaar beschonken ben. Het enige soort dronkenschap dat mij 's morgens overvalt, is slaapdronkenschap. Daar ligt het dus niet aan. De oorzaak is namelijk de putten in het asfalt. Elke morgen waag ik mij aan een Olympisch aandoende slalomwedstrijd. Want ik rijd niet graag in een put. Dat ik daardoor de auto's achter mij erger, dat neem ik er maar bij. 'Boon-

tje komt om zijn loontje' durft er dan ook wel eens door mijn hoofd te schieten. Putten dus. Leuven vult de ergste putten wel op. De ergste putten zijn die waar de auto's last van hebben. Mijn fiets heeft geen autobanden, dus ik heb ook last van de minder erge putten.

UITSTERVEREN

Als ik dan eindelijk aan het station ben geraakt, via de Maria-Theresiastraat, slaat mijn slaapdronken hoofd tilt. Waar

Olympisch aandoende slalomwedstrijd

moet ik in godsnaam naartoe om levend, en liefst ook in één stuk, aan de fietsenstalling te raken? Een fietspad is er. Aan de overkant. Een zebrapad dan maar? Juist, Leuven laat die 'uitsterven'. Gewoon gaan dan maar en goed links en rechts kijken. Want van links komen de bussen en de taxi's - die niet geheel onterecht de meest geflitste autogroepering in Leuven zijn -, van rechts komen auto's, die zelf niet weten waar ze heen willen - parkeer ik mij hier en blokkeer ik het hele kruispunt of rij ik verder zonder te kijken of er een fietser afkomt.

Oef! Ik heb het weer maar eens gehaald. De fietsenstalling is binnen handbereik. Een vrije plaats is dat niet. Na vijf minuten zoeken spot mijn arendsoog een leeg stukje rek. Fiets op slot en spurt maar! Want de trein missen omdat de fietsenstalling volstaat, dat is nogal onnozel. Vooral omdat mijn collega-

treinreizigers doodleuk hun fiets op de grasstrook aan het stadskantoor zetten, liefst onder het bordje 'verboden fietsen te stallen'. Ik doe dat niet, want ik luister altijd naar een verkeersbord.

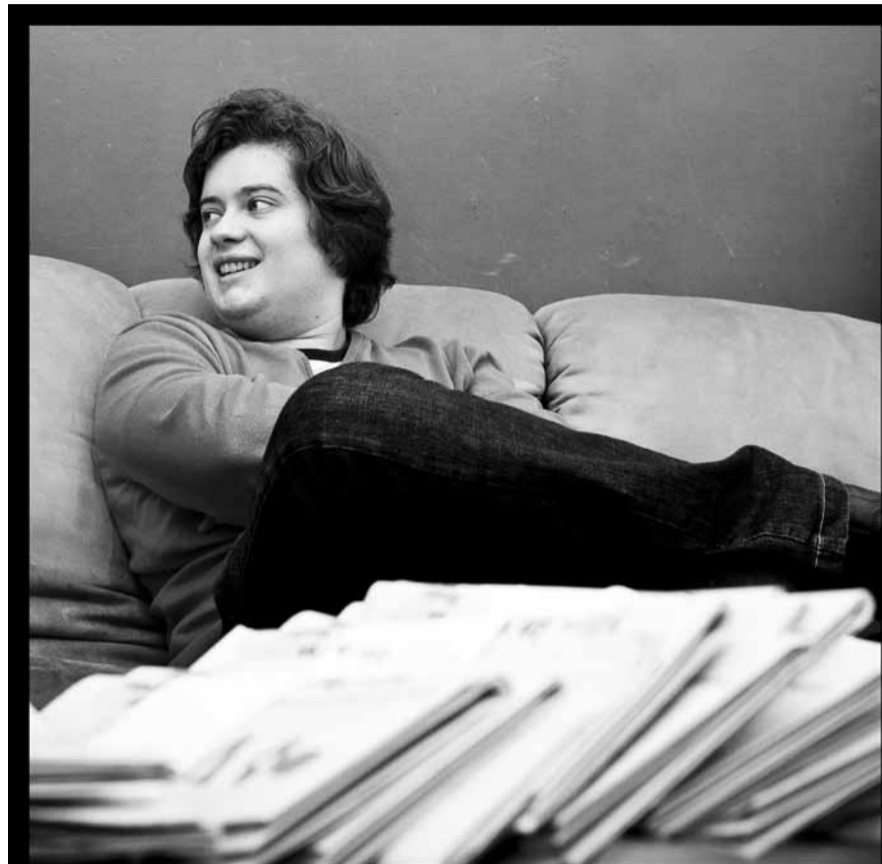
Ik fiets in Leuven. En ik doe dat niet graag. Toegegeven, het is snel. Maar het is ook gevaarlijk, frustrerend en niet altijd efficiënt. Kan het zo moeilijk zijn om een putje te vullen? Of een fietspad te tekenen, zodat ik weet waar ik mag fietsen? Of om de fietsenstallen uit te mesten? Weesfietsacties helpen trouwens niet. Ik zie elke dag dezelfde kapotte fietsen staan. Mijn leven zou er beter van worden. En dat van jou waarschijnlijk ook.

MARGOT HOLLEVOET

De auteur van deze Splinter is nog vrijgezel. Contacteren kan via liefde@veto.be.

Clash der studentenraden

LOKO vs. GSR

Bas Van den Bogaert

“Wat zijn zoal de clichés over Leuven?”
 “Over LOKO of over Leuven?”
 “Over LOKO.”
 “Dat jullie al eens moeilijk durven doen.”
 “Ah, dan denken wij net hetzelfde over jullie.”

Afgelopen week stonden die van Gent op de barricades tegen de invoerdatum van de tweejarige master. In Leuven bleef het daarentegen akelig stil. Het ideale moment om eens te kijken naar de verschillen en gelijkenissen tussen de twee grootste studentensteden. Aan het woord zijn Bram Smits, voorzitter van de Leuvense studentenraad (LOKO), en Gertjan Dewaele, voorzitter van de Gentse Studentenraad (GSR).

PIETER HAECK

Veto: *Laat ons maar beginnen met die protesten rond de tweejarige master. Gent houdt acties, Leuven niet. Is die verdeeldheid niet bijzonder slecht voor het imago van de student?*

Gertjan Dewaele: «Voor ons imago op Vlaams niveau is dat bijzonder triest. Zeker omdat we oorspronkelijk waren begonnen in één slagorde. Het doel was om acties te voeren tegen die invoerdatum en dat is iets waar we ons in Gent ook aan gehouden hebben. Zo dadelijk trek ik naar Gent om actie te voeren. In Antwerpen heeft men besloten om gisteren al actie te voeren tegen de tweejarige master en Leuven heeft zijn betoging dan weer uitgesteld.

Bram Smits: «Het probleem was dat we zelf intern verdeeld waren. Wijzelf waren tegen de invoerdatum. Je bedriegt de student als je hem bij het begin van zijn loopbaan niet zegt hoe lang die gaat duren. In principe hadden we er dus geen probleem mee om mee te betogen.»

«Wel merkten we bij veel studentenbevestigingen dat een aantal faculteiten er zelf niets op tegen hadden, niet tegen de tweejarige master en niet tegen de invoerdatum. En wat ben je er als studentenvertegenwoordiger mee om te gaan betogen tegen de wil van een groot deel van de studenten?»

EEN LIJN

Veto: *Is het überhaupt nog mogelijk om de verschillende studentenraden op één lijn te krijgen?*

Bram: «Dat denk ik wel. Pascal Smet (*Minister van onderwijs, red.*) moet nog maar een poging doen om de inschrijvingsgel-

den te verhogen en we zitten sowieso weer op één lijn.

Gertjan: «Er zijn een aantal dossiers waar dat gemakkelijk gaat. Dat zijn de dossiers die strategisch gevoelig liggen, ook omdat de verschillende instellingen het daar niet over eens zijn. Er zijn ook een aantal sociale dossiers, onder meer rond sociale voorzieningen, waar wij als studenten gemakkelijk één lijn vormen. Dan loopt de breuklijn eerder tussen studenten en instellingen, dan tussen pakweg Leuven en Gent.

GENT VS. LEUVEN

Veto: *Gent tegen Leuven. Is dat een breuklijn die zich binnen studentenvertegenwoordiging vaker voordoet?*

Bram: «Als er iemand ruzie maakt, dan zijn wij het waarschijnlijk wel. Dat is ook

“Het probleem was dat we zelf intern verdeeld waren”

B. Smits (LOKO)

gewoon omdat we de twee grootste studentenraden zijn. (*lacht*)

Gertjan: «Dan maak je ook het meest lawaai als je met elkaar botst.»

Veto: *Hoe denken jullie over elkaar?*

Bram: «Wat zijn de clichés over Leuven, Gertjan?»

Gertjan: «Over Leuven of over LOKO?»

Bram: «Over LOKO.»

Gertjan: «Dat die al eens moeilijk durven doen.»

Bram: «Dat denken wij ook over jullie.»

Bram: «Een ander probleem met Gent is dat als je aan één iemand van Gent iets

vraagt, je niet weet of dat de mening is van Gent in het algemeen of van die ene persoon in het bijzonder.

Gertjan: «Dat is eigen aan onze structuur. In Leuven vormt LOKO de centrale koepl, waardoor Bram met de volle stem van LOKO kan spreken. Bij ons overkoepelt GSR autonome studentenvertegenwoordigers, die rechtstreeks verkozen zijn voor functies in de verschillende raden en dus ook hun eigen mening hebben.»

«GSR neemt voor bepaalde dossiers wel een gemeenschappelijk standpunt in en dan spreken we namens GSR, maar verder hebben de studentenvertegenwoordigers het recht om hun eigen mening te verkondigen, wat extern inderdaad soms voor frustratie zorgt.»

DAG ALLEMAAL

Veto: *Bij LOKO wordt er vanuit verschillende richtingen een ploeg samengesmeten die, door de overkoepelende structuur, sterk moet samenwerken. Dat leidt al eens tot problemen. Hoe kijkt Gent daar naar?*

Gertjan: «Wij bekijken dat van op een af-

derstel ik. Bij ons is dat maar een onderdeel van het probleem, omdat wij ook nog heel dat activiteitenluik erbij hebben. Vorig jaar situeerden de problemen bij LOKO zich binnen de CoCo (*Coördinatorencommissie; dagelijks bestuur van LOKO, red.*), het deel dat verantwoordelijk is voor de activiteiten.»

«Activiteiten brengen een groot risico met zich mee en veel meer stress dan vertegenwoordiging. Het risico verhoogt om de organisatie te zien crashen. En activiteiten én vertegenwoordiging én je eigen mandaat, je moet wel eens ergens falen.»

Gertjan: «Dat vind ik in Gent een stuk beter, dat de activiteitentak gesplitst is van de vertegenwoordiging. Onze organisatie is een stuk lichter omdat de activiteitencomponent is ondergebracht bij het FK (*Faculteiten-Konvent, red.*). Dit heeft als gevolg dat in de Algemene Vergadering van GSR voornamelijk mensen zitten die zich bezighouden met de facultaire vertegenwoordiging, en niet mensen van de faculteitskringen. Daarom denk ik dat er in onze AV meer mensen zitten die met de technische onderwijs- en sociale dossiers bezig zijn.»

Bram: «Dat weet ik nog zo niet. Uiteindelijk zitten in de kringen ook mensen die zich bezighouden met de facultaire studentenvertegenwoordiging. De onderwijsverantwoordelijken zijn meestal inhoudelijk sterk, en vaak degene die je hoort in de AV. Bij de preses hangt het af van persoon tot persoon of ze daar mee bezig zijn en of die preses in het faculteitsbestuur zit.»

Bram: «Bovendien denk ik dat er ook een aantal voordelen verbonden zijn aan het feit dat wij ook onze activiteiten erbij hebben. Enerzijds is het heel belastend, maar anderzijds is het ook zeer fijn om er mee bezig te zijn. Je bent af en toe ook eens met andere dingen bezig dan pure vertegenwoordiging. Je leert de student beter kennen en de student leert jou beter kennen. Studenten kennen LOKO niet door onze vertegenwoordigingstaken – wat op zich wel problematisch is – maar ze zullen onze naam wel kennen door LOKOmotion of de 24 urenloop.»

stand en geven daar verder geen commentaar op. Eigenlijk volgen wij dat vooral in de Veto (*lacht*). Dat voelt bij momenten een beetje aan zoals *Dag Allemaal*. Het laatste nieuws uit Leuven!»

Bram: «Schrijf dat maar op. *Veto*, net zoals de *Dag Allemaal*.

Gertjan: «Wij hebben ook onze interne problemen, alleen komen ze bij ons niet tot in de *Schamper* (*Studentenkrant van Gent, red.*)»

Bram: «Bij hen zal het, in het geval van interne problemen, vaker draaien rond meningsverschillen over standpunten, veron-

Weinig TOEFL, veel gefoefel?

De studenten Engels zijn misnoegd. Wie wil beginnen aan de Master of European Studies moet verplicht een Engelse taalttest afleggen. Een test die 150 euro kost en voor hen volkomen irrelevant blijkt te zijn.

JAANA HOMBROUX

De *Test of English as a Foreign Language* (TOEFL) is een toets die de Engelse taalvaardigheden van een niet-moedertaalspreker evalueert. De test is voornamelijk bedoeld voor studenten die aan een Engelstalige universiteit willen studeren. Wie niet voldoende hoog scoort op de TOEFL-test, wordt niet toegelaten.

Ook aan de K.U.Leuven moeten studenten voor sommige Engelstalige masteropleidingen een TOEFL-test afleggen. *Native speakers* krijgen een vrijstelling en studenten die een bachelor Engels hebben afgerond, kunnen hun diploma gebruiken om aan te tonen dat ze het Engels op academisch niveau beheersen. Dat is echter niet altijd het geval.

Voor de Master of European Studies (MAES) bijvoorbeeld, moeten studenten met een bachelordiploma Engels op een andere manier hun vaardigheden kunnen bewijzen. Sommige studenten Engels zijn erg verantwoordig. Ze vinden het vreemd dat een diploma dat werd uitgereikt door de K.U.Leuven, niet erkend wordt als volwaardig toegangsbewijs voor een masteropleiding aan diezelfde universiteit.

DURE GRAP

Dat de test ook behoorlijk duur is, zorgt zo mogelijk voor nog

“Het leek alsof ik terug op de middelbare school zat”

meer frustraties. De prijs van een TOEFL-test ligt tussen 160 en 250 dollar. Wie zich goed wil voorbereiden, betaalt zich bovendien blauw aan dure *Value Packs* en interactieve programma's om zijn of haar Engels te verbeteren. De prijzen variëren tussen 30 dollar voor een eenvoudig handboek en 200 dollar voor een super deluxe oefenpak-

ket met alles erop en eraan. Na de test betaal je ook nog eens 50 dollar aan verzendingskosten. Een dure grap voor een arme student.

Els, gediplomeerde studente Engels, bevestigt dat. “Ik zat net wat krap bij kas toen ik de TOEFL-test moest afleggen. De financiële drempel zorgde ervoor dat ik even overwoog om gewoon een andere masteropleiding te volgen.”

Die dure voorbereiding blijkt bovendien niet eens altijd nodig. De TOEFL-test peilt naar vier basisvaardigheden: luisteren, lezen, spreken en schrijven. “Het leek alsof ik terug op de middelbare school zat”, zegt Els. “Ik voelde me echt bedrogen toen ik het examenlokaal verliet. Had ik net 150 euro betaald om lees- en luisteroefeningetjes te maken? Ik had me niet voorbereid, en toch kon ik de test zonder moeite invullen. Het was belachelijk gemakkelijk.” Stephan Keukeleire, programmadirecteur van de Permanente Onderwijscommissie Europese Studies, nu-

anceert: “De TOEFL-test haalt een behoorlijk hoog niveau. Hoe hoog dat niveau ligt in vergelijking met een opleiding taal- en letterkunde, weet ik niet. Wij vragen in ieder geval een minimumscore van 600 voor de schriftelijke test. Dat is het hoogste wat je kunt vragen.”

IEDEREEN GELIJK

“We begrijpen dat de situatie voor sommige studenten vervelend is,” stelt Keukeleire, “maar aan dat nadeel zijn ook heel wat voordelen verbonden. Toen we onze vorige criteria nog hanteerden, waren er te veel studenten die niet konden volgen en bijgevolg faalden.”

“We hadden voornamelijk problemen met studenten uit het buitenland, maar ook met Belgische studenten, waardoor we de eisen hebben verhoogd”, vervolgt Keukeleire. “Bovendien zijn we van oordeel dat we gelijkaardige criteria moeten hanteren voor iedereen. Belgische en Europese studenten moeten dezelfde kansen krijgen. We willen niemand discrimineren.”

“Belgische en Europese studenten moeten dezelfde kansen krijgen”

Nader Verklaard (3) | De Lerarenopleiding

Elke week neemt Veto één onderwijsdossier onder de loep dat stof deed opwaaien in de media. En wij hebben het goed voor met u, want wij brengen die kurkdroge informatie even sexy als de borsten van Marie Vinck. Toen minister van Onderwijs Pascal Smet een ballonnetje opliet over de vermastering van de lerarenopleiding, wisten wij meteen waarover te schrijven. Alles wat u ooit wilde weten over de lerarenopleiding.

MARGOT HOLLEVOET & PIETER HAECK

Eerst en vooral is het al bijzonder fout om te spreken over de lerarenopleiding. Je kan in het hoger onderwijs immers verschillende trajecten volgen als je later les wil geven in het secundair onderwijs. Het lagere- en kleuteronderwijs laten we in dit artikel buiten beschouwing.

SLO

De universiteit biedt de zogenaamde SLO, de Specifieke Lerarenopleiding, aan. Dit is een programma van 60 studiepunten dat je kan volgen na je masteropleiding in een bepaald vakgebied. Zonder masterdiploma op zak mag je na je SLO zelfs niet voor de klas staan. Bij bepaalde richtingen kan je ook ervoor kiezen om de SLO voor 30 studiepunten deel te laten uitmaken van je masteropleiding. “Indaling” heet dat dan. Tegenwoordig wordt er heftig gediscussieerd

over de indaling van de lerarenopleiding in de bachelor, maar hier bestaat absoluut nog geen consensus over.

De SLO's zijn georganiseerd volgens de drie grote groepen: Humane Wetenschappen, Biomedische Wetenschappen en Wetenschap & Technologie. De reden dat de SLO's niet perfect aansluiten op de faculteit, heeft uiteraard te maken met het feit dat deze eerder georganiseerd

“Zonder masterdiploma niet voor de klas”

moeten zijn volgens het vakkenpakket van het secundair onderwijs. Zo heb je onder meer de voor een universiteitsstudent bekende SLO Economie, SLO Wis-

kunde, maar ook algemenere SLO's zoals gedragswetenschappen en maatschappijwetenschappen.

Net zoals de hieronder besproken professionele bachelor, bestaat de SLO uit een onderdeel theorie en een onderdeel stage. De K.U.Leuven legt bovendien veel nadruk op de praktijkgerichte benadering.

PROFESSIELE BACHELOR

Aan de hogeschool kan je dus ook beginnen om professionele bachelor in het secundair onderwijs te worden. In Leuven kan je daarvoor terecht bij Groep T of de KHLeuven. Beide opleidingen duren drie jaar, waarna je in het eerste tot het vierde middelbaar ASO en TSO mag lesgeven. In het BSO mag je dan in alle studiejaren lesgeven.

De professionele bachelor zelf bestaat uit een gemeenschappelijke basisvorming en twee specifieke onderwijsvakken die je kiest, zoals Engels, Fysica, Nederlands of Frans. De algemene vorming omvat vakken zoals Religie, Zingeving en Levensbeschouwing, Opvoedkunde en ICT. Daarin leer je algemene vaardigheden en attitudes die voor een leerkracht handig kunnen zijn. De specifieke onderwijsvakken

bestaan uit twee grote pijlers: vakinhoud en didactiek. Bijvoorbeeld, bij het onderwijsvak Nederlands krijg je drie jaar lang literatuur en linguïstiek. In de didactische vakken leer je die vakinhoud om te zetten naar lesmateriaal, waarbij je de didactische principes inoefent en je als vanzelf een betere leerkracht wordt.

STAGE

Stage is ook een belangrijk aspect van de opleiding. Professionele bachelors zijn in se praktijkgericht, bij de lerarenopleiding is dat niet anders. Doorheen de drie bachelorjaren neemt de stage aanzienlijk veel tijd en studiepunten in beslag. Lesvoorbereidingen opstellen, zelfreflecties neerpennen, stageverslagen fabriceren, elke student uit de lerarenopleiding zal er al eens op gevloekt hebben.

En dan ben je afgestudeerd als volwaardige leerkracht. Gaan werken lijkt dan een evidente keuze. Toch is er een aanzienlijk aantal studenten die voor een bachelor na bachelor (BanaBa) kiezen. Zo is er de vervolgopleiding voor het Buitengewoon Onderwijs, waarbij je leert omgaan met de specifieke doelgroep die in het Buitengewoon Onderwijs terecht komt.

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@Alma2, Alma3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren www.kuleuven.be/groentetas

De groentetas wordt op maandag verdeeld op 7 afhaalpunten in Leuven. Omdat de groenten en het fruit erg dichtbij geteeld worden en hierdoor weinig voedselkilometers afleggen, is de groentetas goed voor het milieu.

Mark Kramer |

Over Gorbatsjov, Poetin en petty corruption

Dit jaar vieren we de twintigste verjaardag van het einde van de Sovjet-Unie. Daarom nodigde de K.U.Leuven Prof. Dr. Mark Kramer uit, hoofd van het Cold War Studies Program aan Harvard. Hij kwam vertellen over Gorbatsjov zijn "magnificent failure".

CHARLOTTE VEKEMANS & WOUTER GOUDESEUNE

Veto: Uw lezing gaat over de ondergang van de Sovjet-Unie (SU). Hoe is uw visie over die gebeurtenissen veranderd in de afgelopen 20 jaar?

Mark Kramer: «Wat mijn perceptie van die laatste jaren van de SU voornamelijk veranderd heeft, is de beschikbaarheid van informatie in de vorm van archieven, memoires, dagboeken etcetera. Echt drastisch is mijn visie niet veranderd, maar heel wat zaken zijn nu duidelijker dan 20 jaar geleden. Zoals bijvoorbeeld de coup van 1991 (*mislukte staatsgreep van enkele leden van de regering, red.*). Het is ook erg duidelijk geworden dat Gorbatsjov fundamenteel gefaald heeft in zijn missie om van de SU een sterkere staat te maken. Hoewel hij veel heeft veranderd tijdens zijn regeerperiode, slaagde hij er niet in de economie te versterken. Toen hij aftrad als president verkeerde de SU in een zware crisis.»

Veto: Zijn al die veranderingen enkel aan Gorbatsjov toe te schrijven?

Kramer: «Ik focus me hier op Gorbatsjov omdat macht enorm gecentraliseerd was in de SU. Hij kon als leider van de communistische partij beslissingen nemen die niemand anders kon, zoals het bevelen van het gebruik van geweld en het verwijderen van sleutelfiguren in de regering. Een belangrijke reden voor de desintegratie van de SU was dat

Gorbatsjov weigerde massaal geweld te gebruiken tegen de bevolking, ondanks zijn sterke wil om de SU te behouden. Dat was iets wat vele andere figuren in het Sovjetregime wel zouden hebben gedaan. Het zou er waarschijnlijk ook voor hebben gezorgd dat de geschiedenis een heel andere koers had genomen. Het gebruik van geweld had misschien de sociale onrusten kunnen onderdrukken, zoals in China, waar de regering de studentenopstand in 1989 met harde hand neersloeg.»

«Ik zie Gorbatsjov als iemand die gefaald heeft in zijn doel, maar tijdens dat proces van zijn land wel een betere plaats gemaakt heeft. Hij is voor mij een *magnificent failure*. In tegenstelling tot bijvoorbeeld Helmut Kohl die eerder een soort *dull success* was. Voor politici is het tweede waarschijnlijk aantrekkelijker, maar om te onderzoeken is het eerste veel interessanter.»

GEEN NIEUWE START

Veto: Op welke manier is Rusland geëvolueerd onder Poetin?

Kramer: «Toen Jeltsin in 1991 aan de macht kwam, hoopen veel mensen op een nieuwe start voor Rusland. Maar zijn hervormingen gingen niet ver genoeg om Rusland een degelijke kans te bieden om een vrij democratisch land te worden, wat er mede voor zorgde dat na Jeltsin een man als Poetin aan de macht kon komen. Onder Poetin wordt de

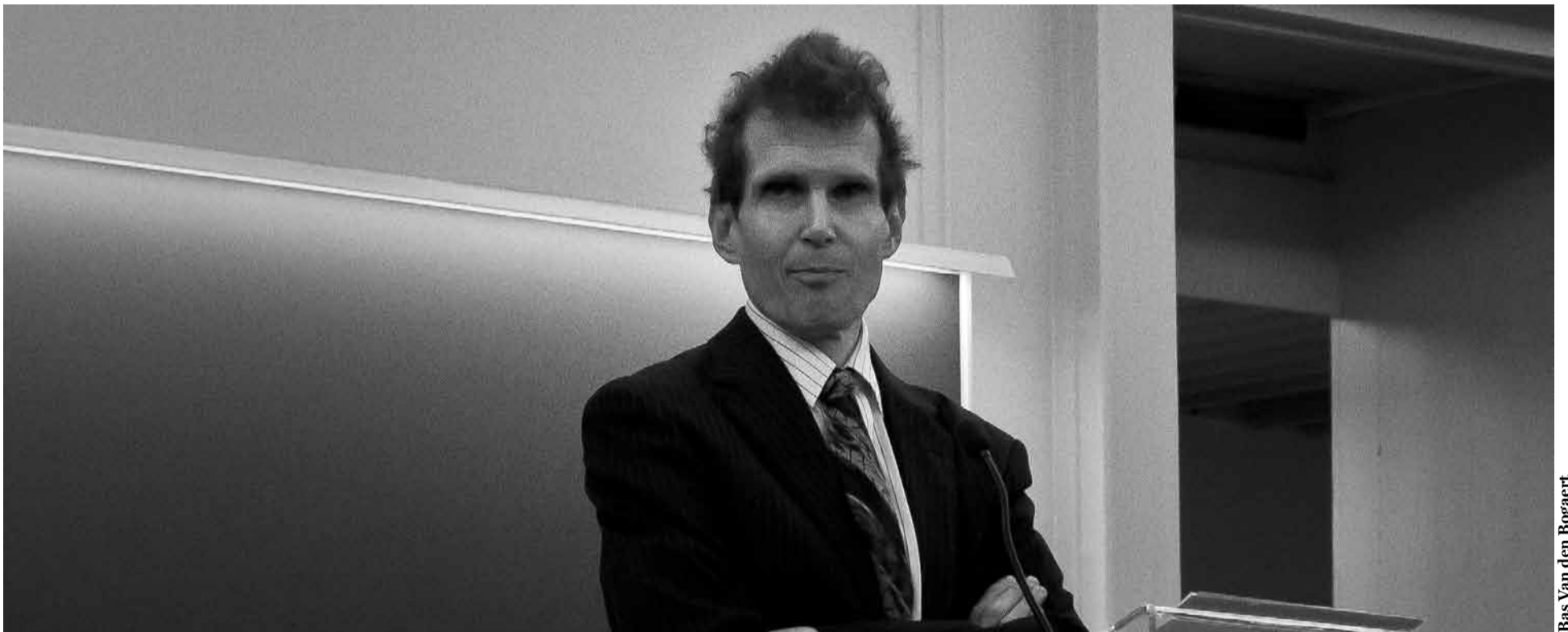
vrijheid op verschillende vlakken meer beknot dan onder Gorbatsjov. De staat controleert de televisie, de oppositie wordt geëlimineerd op een legale maar soms ook illegale manier, Poetin controleert zowat heel het parlement en journalisten worden systematisch tegengewerkt. Als ik in het Rusland van nu kom zeggen de mensen mij daar dat ze een *sense of staleness* (*benauwdheid, red.*) ervaren.»

Veto: Denkt u dat Poetin hetzelfde doel heeft als Gorbatsjov had? De Russische staat economisch te versterken?

Kramer: «Hij wil zeker ook Rusland versterken, maar dan eerder door middel van de geheime dienst en machtsvertoon dan door economische hervormingen door te voeren. Rusland is nog steeds afhankelijk van de uitvoer van haar grondstoffen. Veel mensen kiezen ervoor om Rusland te verlaten, omwille van de haperende economie, maar natuurlijk ook door de sterke controle van de staat. In 2011 alleen al zijn er rond de 35.000 mensen geëmigreerd. Dat aantal gaat waarschijnlijk nog stijgen. Momenteel vindt er in Rusland een vierde emigratiegolf plaats. De eerste was ten tijde van de machtsgreep van de Bolsjewieken, de tweede tijdens WO I en de derde tijdens de neergang van de SU.»

«Rusland is onder Poetin ook veel corrupter geworden. Het is minder duidelijk dan in bijvoorbeeld India, waar er meer *petty corruption* is (*omkoping van overheidsdienaren op een laag niveau in de ambtenarij, red.*). In Rusland is er echter enorm veel corruptie in de hogere kringen. Maar er bestaan ook wel veel overdreven verhalen over Rusland, zoals bijvoorbeeld over de misdaad. Ikzelf ben al heel vaak in Rusland geweest en heb mij nog niet vaak onveilig gevoeld, zelfs niet in steden als Moskou.»

Een langere versie van dit interview is te vinden op veto.be

Bas Van den Bogaert

Let's Embrace Space | Ecologisch seminarie

Maandagavond 7 november vond in aula Zeger van Hee een seminarie plaats in het kader van de Leuvense klimaatweek met belangrijke personen van het Europese ruimtevaartbeleid. Een goed ruimtevaartbeleid heeft namelijk ook positieve ecologische gevolgen.

THOMAS CLIQUET

Sinds 2009 bieden zowel de K.U.Leuven als UGent de Master of Space Studies aan. Programmadirecteur in Leuven is professor Christoffel Waelkens. De nadruk ligt op interdisciplinariteit, wat zich uit in het feit dat de master openstaat voor alle masterstudenten, zowel die in de humane als exacte wetenschappen.

FRANK DE WINNE

Dr. Kai Uwe Schrogl, hoofd van het beleidsdepartement van de European Space Agency (ESA), begon zijn presentatie met een grapje dat

hij helaas niet Frank De Winne was maar dat hij toch hoopte dat iedereen naar hem wilde luisteren. Daarna betoogde hij over hoe een goed ruimtebeleid een middel kan zijn om de grote wereldproblemen aan te pakken.

Schrogl: "Ruimtevaart kan een rol spelen in het voorspellen van en het omgaan met alle soorten rampen op aarde, zoals bijvoorbeeld bosbranden in Griekenland.

Op het vlak van veiligheid kan ze helpen om piraterij op zee een halt toe te roepen. Het maritieme beleid wordt namelijk in belangrijke mate door satellieten bepaald. Verder is er natuurlijk Galileo, het Europese alternatief voor het Amerikaanse Global Positioning System (GPS)."

Satellietfoto's dragen daarnaast bij aan de waarheid door onomstotelijk aan te tonen dat er ecologische rampen zijn gebeurd, zoals in de Golf van Mexico na het olielek van BP. Zonder die gegevens is het veel makkelijker om feiten te verdoezelen en aansprakelijkheid te ontlopen.

RESULTAAT

Dr. Tanja Zegers, beleidsmaker in de Europese Commissie, sprak over de financiële input voor het Europees beleid. Een vergelijking van de NASA met de ESA toonde duidelijk aan over hoeveel meer geld die eerste beschikt, zelfs zonder rekening te houden met de Amerikaanse militaire programma's. Desondanks mogen de resultaten van het Europees beleid er zijn. Zo is er Global Monitoring for Environment and Security (GMES), dat bedoeld is om het leven hier op aarde zo aangenaam en veilig mogelijk te maken.

Na de aardbeving in Haïti toonde GMES zich al nuttig door heel snel satellietbeelden door te sturen naar internationale organisaties, die daardoor snel hulp konden uitscharen. De *situation maps* van de hoofdstad Port-au-

Prince die zo gecreëerd werden, lieten alles efficiënter verlopen op de begane grond. Het project kan daarnaast bijdragen tot het voorspellen van tsunami's. De uitdaging blijft om ruimtevaarttechnologie te creëren die zulke humanitaire rampen op lange termijn kan aankondigen.

AFRIKA

Europa zorgt met haar beleid ten slotte voor duurzame ontwikkeling. Dankzij GMES heeft Afrika toegang tot krachtige satelliettoepassingen voor het controleren van de vegetatie, voedselveiligheid, een schatting van de verwachte oogst van gewassen en het modelleren van de veeteelt. Aangezien de mobiele communicatie er bovendien vaak slecht is, kunnen satellieten daar ook soelaas brengen.

"Humanitaire rampen op lange termijn aankondigen"

LEUVENSE KLIMAATWEEK

Leuven klimaatneutraal tegen 2030: dat is het doel dat schepen van Leefmilieu Mohammed Ridouani voor Leuven – en dus voor ons allen – gesteld heeft. In het teken van deze beslissing organiseerde cultuurcentrum 30CC van 7 tot en met 13 november de Leuvense Klimaatweek, om iedereen – van leek tot diehard ecofan – onder te dompelen in het concept duurzaamheid.

CAROLINE HERMANS

De Leuvense klimaatweek opende met een workshop in het kader van 'Leuven Overmorgen', waar men kon discussiëren over hoe men de stad in de niet zo verre toekomst ziet. Het initiatief voor deze week lag bij Veerle van Schoelant: "Ik ben vorig jaar naar het eerste klimaatforum in jeugdhuis Sojo geweest. Er was wel wat volk, maar voornamelijk mensen die je daar zou verwachten. Dat vond ik een beetje een gemiste kans, want het is zo'n groot en urgent probleem."

LEUVEN 2030

"Ik vroeg me eigenlijk af waarom niet iedereen daar was. Met het cultuurcentrum hebben wij een zeer groot draagvlak en een heel breed en verschillend publiek, dus vond ik het een goed idee om ook deze mensen in contact te brengen met de workshops en lezingen. Ik heb dan contact opgenomen met het klimaatforum, wat een samenwerking is tussen verscheidene middenveldorganisaties zoals Oxfam, Voedselteams, 11.11.11. en dergelijke, en vertelde hen dat ze welkom waren in 30CC als ze nog eens zoiets zouden organiseren. We hebben immers techniek- en promotiemogelijkheden. Uiteindelijk was het plan om er een week van te maken, met het forum als apotheose."

Op de vraag hoe het idee is ontstaan om Leuven tegen 2030 klimaatneutraal te krijgen, gaat ze verder: "Leuven Klimaatneutraal" is een initiatief geweest van al die voorgenoemde middenveldorganisaties. De spilfiguur daarin is Peter Tom Jones, een onderzoeker aan de Leuvense unief. Hij heeft al veel boeken geschreven over een transitie naar een groene wereld en de klimaatproblematiek."

"Naar aanleiding van deze week zijn ook veel debatten georganiseerd in het Wagehuys, waarbij Mohammed Ridhouani – de schepen van Leefmilieu – uitgenodigd was. Hij ondertekende na een gesprek met Peter Tom Jones een intentieverklaring waarin het idee van Leuven klimaatneutraal tegen 2030 uitgetekend stond. Ridhouani heeft de taak zeer serieus genomen en werkt nu samen met Jones om die ook waar te maken. Van daaruit is het eigenlijke idee ontstaan."

Van woensdag tot zaterdag was op het binnenplein van de Tweebronnenbibliotheek een expo te vinden over duurzaam leven. Wij voelden het verschil tussen enkele en dubbele beglazing, lieten onze vingers glijden over verschillende soorten isolatiemateriaal en berekenden onze ecologische voetafdruk. An-Sofie,

die deze expo bemande, vertelt: "Mensen zijn zeker geïnteresseerd, en dan vooral de kindjes die hier langskomen. Naar mijn mening is het een geweldig initiatief, maar ik vind het een beetje jammer dat er zo weinig reclame voor lijkt te zijn gemaakt. Ik ben het bijvoorbeeld enkel te weten gekomen omdat ik hier werk, en dat is zonde, want er zijn veel leuke dingen te doen, een hele week lang."

FLEXPO

Op donderdagnamiddag begaven we ons naar het Stuk, waar de Invasie – een groep ontwerpers en designers – de bovenste verdieping had ingepalmd om een flexpo, een flexibele expo, te huisvesten. Alles wat tentoongesteld werd, bestond uit gerecycleerde materialen.

Nogal prijzig voor u en ik, wat niet verwonderlijk is, want het gaat hier om design. Kijken kost niets natuurlijk en wat we zagen, was zeker de moeite. Stoe-

“Leuk initiatief, maar iets te weinig reclame”

len gemaakt van oude skateboarddecks, poefs van gerecycleerd rubber en dekens van in elkaar gezette truien: de creatievelingen onder ons konden hier zeker inspiratie opdoen.

Diezelfde donderdagavond wachtte ons in het cultuurcentrum de zogenaamde eco-comedyshow van Steven Vromman, ook wel bekend als de low-impactman. Samen met zijn podiumpartner "de Flor" probeerde hij om groen leven en de milieuproblematiek op een komische manier en met behulp van muzikale intermezzo's aan de man te brengen.

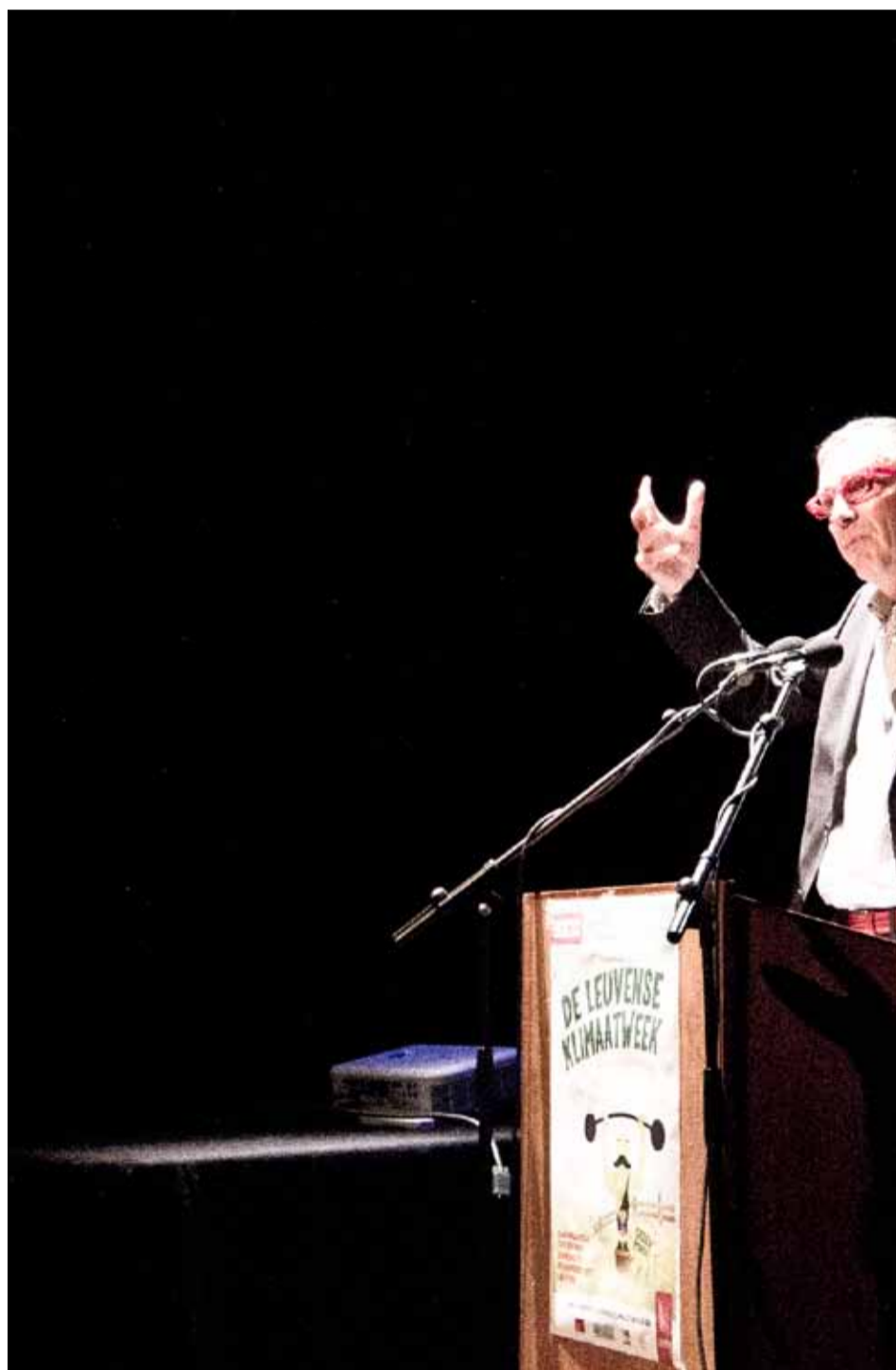
HUMOR

Ondanks het feit dat de meeste humor van Flor afkomstig was – Low-Impact-Man was immers druk bezig ons de ernst van het probleem uit te leggen – wisten de twee meerdere malen een lachbui aan het publiek te onttrekken. Hun muzikale spel zorgde daarbij voor een aangename rode draad doorheen de voorstelling.

De week werd zaterdag afgesloten door het eigenlijke klimaatforum, met lezingen door zowel een buitenlandse als een binnenlandse spreker. Nadien volgden maar liefst negen(!) verschillende workshops. Veto dacht mee hoe we Leuven energieonafhankelijk kunnen maken en kwam op deze manier in contact met heel nieuwe ideeën en boeiende personen. Ook de jongere Leuvenaars werden niet vergeten, er was immers ook een klimaatforum voor kinderen georganiseerd. Het slotmoment van deze week bestond uit een interactief debat met Mohammed Ridouani en Peter Tom Jones.

Schoelant besluit: "Het is de bedoeling heel de stad klimaatneutraal te maken. In januari 2012 start het onderzoeksjaar en gaat men een nulmeting doen. Men is nu verschillende meet- en denkgroepen aan het oprichten. De K.U.Leuven en enkele andere grote bedrijven hebben hun medewerking toegezegd en de manier waarop men het hele plan gaat schrijven, is nu in volle voorbereiding."

"Dat kan natuurlijk nooit zonder de medewerking van iedereen. De klimaatweek was dan ook belangrijk om de burger te mobiliseren en deze aan te moedigen om duurzamer te gaan leven."

Michiel Feys

Bloedserieus: de agenda

Bloedafnames

Van 11u tot 15u en van 16u tot 20u

maandag – dinsdag 14-15/11 Universiteitshallen
woensdag – donderdag 16-17/11 Gymnasium

Van 8u30 tot 20u

maandag-donderdag 14-17/11 BTC Gasthuisberg

(Indien je pas donderdag bloed gaat geven, maar toch gratis naar de Comedy Night wil komen, moet je dit aan ons melden op de Comedy Night (breng je paspoort mee), dan krijg je het inkomgeld donderdag terugbetaald.)

Activiteiten

14 november 2011

21u: Bloody quiz
@ Alma 2 (VOLZET)

15 november 2011

21u: Film: The King's Speech
@ Aud. Max Weber
(gratis voor iedereen)

16 november 2011

21u: Comedy Night: Preparee & Bart Cannaerts
@ Aud. Max Weber
(gratis voor bloedgevers, 5 euro voor niet-bloedgevers)

17 november 2011

21u tot 23u: Gratis pannenkoek t.h.v. Albatros

Vrij-gewillig (3) | Radio Scorpio

In de reeks vrij-gewillig belichten we elke twee weken de belangeloze inzet van de student. Deze week spraken we met Peter Van de Velde, bestuurder van Radio Scorpio.

MATTIJS AMEYE

Bas Van den Bogert

«We hebben een 140-tal vrijwilligers», zegt Peter Van de Velde (31), zelf al negen jaar vrijwilliger bij Radio Scorpio. «Als bestuurder van Scorpio zorg ik er mee voor dat de financiën van de radio in orde zijn, dat de radio goed gemanaged wordt, dat de verschillende raden goed functioneren, enzovoort. Hierbij denk ik bijvoorbeeld aan de muzikredactie en de programmaraad. De muzikredactie selecteert de nummers die tussen 1 en 18 uur gedraaid worden, de programmaraad kiest de programma's die na 18 uur gemaakt worden.»

«Onze programmatie heeft altijd hetzelfde patroon. Tussen 18 en 19 uur is er een nieuwsuitzending, tussen 19 en 21 uur worden er vaak redactionele programma's gemaakt zoals een lifestyle-, studenten- en filmprogramma, tussen 21 en 1 uur zijn er vooral muziekprogramma's en nadien is er non-stop muziek. We zijn vernieuwend in onze muziekkeuze. De meest gedraaide muziek op Radio Scorpio is gitaarmuziek in al zijn vormen, maar we hebben ook dubstep, drum'n bass, ambient, Sabamvrije muziek, enzovoort. Wat nieuws betreft, ligt onze nadruk op regionieuws. Nationaal en internationaal nieuws nemen slechts ongeveer een achtste in beslag van onze nieuwsuitzendingen.»

KRITISCH

Veto: Welke vrijwilligersprofielen zoeken jullie zoal?

Peter Van de Velde: «Radio maken heeft veel om het lijf. We gaan dus niet op zoek naar specifieke profielen. Iedereen die gebeten is door radio en zich kan vinden in onze filosofie is welkom. We proberen met een heel kritische geest naar de zaken te kijken, zaken te dubbelchecken, niet alles *for granted* te nemen. We zetten ons soms nogal af tegen het gevestigde establishment.»

«Onze nieuwsredactie Scorpio Scoops bestaat uit een 25-tal vrijwilligers. Naargelang hun interesses krijgen ze technische bagage of leren ze andere vaardigheden zoals presenteren, interviewen, reportage's maken, enzovoort. Nieuwe medewerkers

die op reportage gaan krijgen altijd een begeleider mee. Naast een nieuwsredactie, hebben we vrijwilligers voor het selecteren van muziek, het kiezen van programma's, het verzorgen van onze communicatie, ons computerpark, onze website, onze promotie, enzovoort. Een 30-tal mensen zijn dagelijks betrokken bij de werking van Radio Scorpio. We geven constant feedback aan onze vrijwilligers. Wie het echt wil maken in de radiowereld krijgt wat meer en strengere feedback. In de mate van het mogelijke begeleiden we mensen individueel.»

Veto: Waarom kiezen vrijwilligers voor Radio Scorpio?

Van de Velde: «Veel mensen willen ervaring opdoen in het maken van radio. Maar dit werk biedt ook veel voldoening en de sfeer in de groep is erg goed. Bij Scorpio ontstaan er vriendschappen voor het leven.»

ONAFHANKELIJKHEID

Veto: Jullie zenden geen reclame uit. Hoe komen jullie dan aan inkomsten?

Van de Velde: «We worden gesubsidieerd door de stad Leuven, organiseren spaghettivonden en het Scorpio-labo (een avond gevuld met stand-up comedy, literatuur en muziek tijdens het STUK-eindfeest, red.) en ontvangen ook wel ledenbijdragen of verkopen gedateerd materiaal.»

Veto: Maar jullie krijgen wel subsidies. Zijn jullie dan wel onafhankelijk?

Van de Velde: «Onafhankelijk en onafhankelijk is twee. Enerzijds beslissen we volledig zelf over de inhoud van onze programma's en de muziek die we draaien. We zenden geen reclame uit en hebben dan ook geen adverteerders. Dus kan niemand dreigen met het terugtrekken van geld als we bijvoorbeeld geen commerciële muziek spelen.»

«Anderzijds is het wel zo dat we gesubsidieerd worden door Leuven. Maar als we niet akkoord zijn met beslissingen van Leuvense politici, zullen we dat toch aankampen want zij hebben geen zeggenschap over de inhoud of werking van Radio Scorpio.»

“We zetten ons soms nogal af tegen het gevestigde establishment”

Movember | Snorren voor het goede doel

Gezichtshaar is cool. Waarom het sociaal weinig acceptabel is, weten wij ook niet. Misschien zijn wij de enigen die Sinterklaas, Hulk Hogan en ZZ Top benijden om hun karakteristieke baardtooi. Maar dat het ook anders kan, bewijzen de studenten van de Vlerick Leuven Gent Management School. Hoe ze geld inzamelen met hun bovenlip, verneemt u hieronder.

MICHAËL CLOOTS

'Movember' heet het fenomeen. Wat tien jaar geleden begon als een groep vrienden uit Australië die in november hun snor lieten staan, kende al snel een ongeziene interesse. Zoveel zelfs dat er na enkele edities besloten werd het leuke aan het nuttige te koppelen. Dat het onderzoek naar prostaatcancer dringend geld kan gebruiken, vormde de perfecte reden om geld in te zamelen met de leuke actie. Na enkele jaren werd Movember ook in andere delen van de wereld geïntroduceerd.

Voor al in Canada, de VS, West-Europa en Australië is het jaarlijks gebruik al razend populair. In al deze westerse landen is het nog relatief ongewoon om studenten of de stedelijke intellectueel in het algemeen met een snor

te zien paraderen. Studenten met een snor in november zijn dan ook een perfect wandelend uithangbord voor het goede doel.

Het is moeilijk een snor te groeien in je eentje

Als u niet graag de enige maloot met een snor wil zijn, kan u moed scheppen in het feit dat Movember nu ook definitief zijn intrede heeft gedaan in uw favoriete studentenstad. We spraken met Erik Dobrovolsky, een Canadese student aan de Vlerick

Management School, die de mannelijke helft van zijn school op Clement Peerens laat lijken en ook de vrouwen engageerde om hun steentje bij te dragen.

MO BROWS

Erik: «Vorig jaar hadden al mijn vrienden een snor in november en dat zag er zo leuk uit dat ik dat dit jaar ook wou doen. Maar omdat het moeilijk is een snor te laten groeien in je eentje, sprak ik er gewoon met mijn klasgenoten over en voor ik het wist deed bijna iedereen mee. Daarna volgde nog de rest van de school,» zegt Erik. «De vriendinnen zijn het voornaamste obstakel.» Omdat voor vrouwen een snor teveel gevraagd is, toont de vrouwelijke helft van de school solidariteit op hun manier. Door elke dag van november iets rood te dragen – zoals een strik of een lint – zijn ook zij een perfect aanspreekpunt van de campagne en creëren ze bewustzijn. Daarnaast staan ze mee op de foto's die dagelijks de snorgroei van de heren vastleggen.

«We hebben binnen de school reeds 2000 euro verzameld in de eerste negen dagen en staan daarmee op nummer één in België. De respons is heel goed, maar kan altijd beter. Ook al worden we op de hielen gezeten, Leuven zal wel winnen,» meent Erik vol overtuiging. «Het is gewoon zoveel gemakkelijker om mee te doen als er reeds enkele *Mo Bros* zijn. Het vraagt blijkbaar voor velen een bepaalde periode van mentale voorbereiding. Maar zelfs nu is het niet te laat om mee te doen,» spoort hij ons enthousiast aan.

PORNOSNOR

Daarom geven wij u graag kort de regels van het spel mee. Er mag geen connectie zijn naar uw bakkebaarden en ook uw kin moet gevrijwaard blijven. De opties zijn echter eindeloos. Een pornosnor, Franse snor, een dambordpatroon of een snor in de vorm van een woord zijn alleen te verkrijgen bij de betere kapper. Maar als uw lief u zelfs niet over uw eigen uiterlijk laat beslissen, of als uw vorig liphaarexperiment te potsierlijk voor

woorden was, dan kan u altijd nog wat geld doneren. Op de website www.movember.com kan u de eer van Leuven hooghouden door te doneren voor 'the gentlemen of Vlerick', waar u ook meer info en foto's vindt.

“De vriendinnen zijn het voornaamste obstakel!”

Is zelfs dat teveel moeite, dan is het nuttig te weten dat de besnorde heren – en dames – van Vlerick zich elke donderdag van deze maand naar de Oude Markt begeven om geld in te zamelen en te feesten. En de laatste donderdag wordt er nog een *Movember Party* georganiseerd in café Apero.

DRONKEN GELAL EN FORMEEL STRAMIEN, HET LIJKT ELKAAR TEGEN TE SPREKEN

CANTUS | INTRODUCTIE

Na een cantus verloren we weleens ons evenwichtsgevoel, onze zin voor manieren, onze maaginhoud en een enkele keer onze broek. Maar steeds na een uiterst genoeglijke dronken avond. Een cantus geeft en een cantus neemt. Maar wat is een cantus eigenlijk?

ELS DEHAEN & STIJN DE DECKER

Een cantus is een zing- en drankfestijn waarbij de deelnemers of *commilitones* plaatsnemen aan een tafel of *corona* om liedjes te zingen en pintjes te drinken. Een *senior* (bij een kring meestal de preses) houdt de cantus in de hand en deelt straffen uit waar nodig. Een straf houdt in de overgrote meerderheid van de gevallen meer bier in, tenzij men het echt te bont maakt en *bierimpotent* verklaard wordt.

GESCHIEDENIS

Peter Dirix, bijna 20 jaar actief bij studentenclub Plutonica: "De traditie om bier te drinken onder het zingen, is terug te voeren op de Middeleeuwen. Maar de specifieke volgorde en formaliteiten die een cantus typeren, waren toen zeker nog niet aanwezig. Het ontstaan van een uniforme structuur plaatst men in Duitsland rond 1770. In Leuven werd het pas in 1929 ingevoerd, en zo is het redelijk snel naar heel Vlaanderen overgewaaid."

“Wij zetten onze disgenoten voor schut”

“Een beiaardcantus is niet echt een cantus meer”

Dronken gelal en een formeel stramien, het lijkt elkaar tegen te spreken. Dirix: "Bij veel clubs gaat het er niet altijd volgens de regels aan toe. In principe zouden een preses en een schachtenmeester alle deelnemers persoonlijk moeten kennen, zodat je kan inschatten hoeveel drank iedereen aankan. Zoiets is onmogelijk op massa-events zoals de Beiaardcantus. Zoiets zou ik dus niet echt meer een cantus noemen."

VRIJE VERSIES

Vrije versies zijn misschien wel ons favoriete onderdeel van een cantus. Schaameloos zetten wij onze disgenoten voor schut door op rijmende en schalkse wijze details over hun privéleven bloot te geven. Dirix: "Er zijn altijd al studenten geweest die een nieuwe tekst verzonden voor een bestaand lied, maar vaste waardes zoals *Het Zwartbruine Bier* bestaan zeker al sinds de jaren '50."

KRAMBAMBOULI

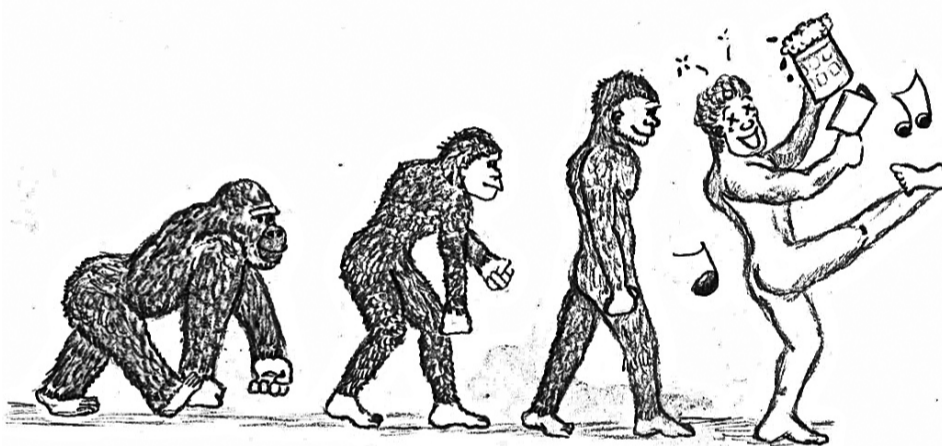
Op pagina 322 van de studentencodex vinden we het lied 'Krambambouli'. Volgens de tekst van het lied spreken we hier over een schuimend blonde drank die gedronken wordt wanneer men lacht met alle medici of drinkt uit melancholie. De waarheid ligt echter ergens anders.

De originele versie van deze 'cantusschijf' vinden we in het Duits. In de vertaling van het lied, dat maar liefst 102 strofes telt, zijn enkele fouten ingeslopen. De grootste fout is de gehele aard van de drank krambambouli. In Duitse studententaal is het namelijk de term voor een met suiker gekookte brandewijn, die gloeiend heet gedronken wordt.

In de ingrediëntenlijst vinden we onder andere rietsuiker, rode wijn, en bruine rum. De exacte bereiding van deze drank blijkt een goed bewaard geheim. "Wij doen elk jaar een krambamboulicantus ergens rond Kerstmis. Om de gezellige kerstfeest te behouden doen we dat in kleine kring met om en bij de 70 personen," zegt Anke Van den Bergh, preses van LBK. "Eerst zijn we een volledige dag bezig met het bereiden van de drank. Dat duurt zeer lang voor zoveel mensen. Zelfs ik weet nog niet hoe het precies gebrouwen wordt, aangezien de cantus dit jaar nog niet geweest is."

Vele pintjes later dringt een sanitaire stop zich onvermijdelijk op. Dat mag enkel tijdens een *tempus*, een pauzemoment waarop niet gezongen wordt. Als de roep van de natuur niet langer te negeren is, kan men een persoonlijke *tempus* afsmecken bij de senior door het brengen van een 'pisrijmpje'.

In het *stille gedeelte*, meestal één van de laatste delen, zingt men ingetogen liedjes en maakt men het stil. Dirix: "Vlaanderen is daar wat speciaal in. We gaan ervan uit dat mensen op het einde nog nuchter genoeg zijn om op het einde een plechtig gedeelte aan te kunnen. In Duitsland en Franstalig België begint men met een rustiger deel."

Jan Gebuere

Carte Blanche (4) | Bitterballencontest HdR

In deze tweewekelijkse reeks krijgt een medewerker van Veto, schrijver of fotograaf, de kans om zelf op zoek te gaan naar interessante gebeurtenissen in Leuven. Deze week trok een van onze medewerkers naar de bitterballencontest in het Huis der Rechten. Wat er toen gebeurde, leest u hieronder.

FRANK PIETERMAAT

Grote eters zijn wij zelf niet. Een tweede bol puree in de Alma is ons vaak al te veel. Wel zijn wij al jaar en dag trouwe fan van Wim 'Duke Beefy' Dehaen. De man oversteeft - net als de *seven oaks* - zijn mythe al lang geleden. Zijn palmares is dikker dan de laatste tien edities van *Van Dale* samen. De *International Federation of Competitive Eating* weigert hem in hun ranglijst op te nemen. Haatmails van Joey 'Jaws' Chestnut belanden steevast in zijn brievenbus.

Het bericht dat onze redactie vorige week bereikte, klonk hem als muziek in de oren. In het kader van de week van het Huis der Rechten zou er een eetwedstrijd georganiseerd worden. De hoeveelheid bitterballen zou uiteindelijk een winnaar aanduiden. Wij wisten echter op voorhand dat het nooit tot een echte strijd zou komen. *Duke Beefy* is onoverwinnelijk.

72

Het is rustig eenmaal aangekomen in het HdR. De wedstrijd loopt van 14.30u tot 17u. Wie in die tijdspanne de meeste balletjes verorbert, wint. Het ideale concept voor onze volksheld, vermits hij liever op eigen tempo zijn gang gaat. Zo versloeg hij ooit zijn lokale concurrent, wiens naam we liever niet vernemen uit plaatsvervangende schaamte, door anderhalf uur te besteden aan twintig curryworsten. In het ghetto spreken ze er nog steeds over. Kaye Styles wijdde er zelfs een lied aan dat helaas nooit is uitgekomen.

De eerste porties gaan vlot binnen. Onze krijger kijkt zelfs op regelmatige basis misnoegd naar de toeg. Het gaat te traag voor hem. Hij weet na tien bitterballen al dat het Huisrecord van 72 slechts een peulschil is van wat hij kan. Ondertussen druipet de tegenstand als vetballetjes af. Ze krijgen nog een laatste lach

van de *Duke* te zien alvorens hij twee balletjes tegelijk naar binnengooit.

100

Wanneer het aantal gesneuvelde bitterballen 32 bereikt, blijven er nog drie deelnemers over. Smalend kijkt onze heiland vanuit zijn ooghoeken hoe de jongens niet van plan zijn zich neer te leggen bij zijn meesterschap. Tot ongeveer de vijftigste bitterbal. *Den Dimi* moet verstek geven. Vanaf nu is het man tegen man, met behulp van wat ketchup. *Duke Beefy* besluit een versnelling te plaatsen. Hij bestelt zestien balletjes om zo aan 73 te geraken, een verbetering van het record.

De laatste tegenstander trekt lijkbleek weg, zeker wanneer de *Duke* tussendoor stelt dat hij best nog een pannenkoek op kan. Bitterbal 72 en 73 worden recht voor het gezicht van de opponent opgegeten. Deze spartelt nog even en geeft dan op. De overwinning stilt de honger van de *Bitterbal crusher* niet. Net voor 17u speelt hij de honderdste bitterbal onder grote bewondering van de omstaanders naar binnen. *The man, the legend, Duke Beefy*.

GROOT DICTEE

DER LEUVENSE STUDENTEN

AULA PIETER DE SOMER
Dinsdag 15 november 2011 | 20.30u

Inkom: 2,5 euro
(2 euro met cultuurkaart)

Presentatie: Jan Hautekiet
Muziek: Barefoot & the Shoes
Inschrijven: <http://www.loko.be/nl/grootdictee>

ER WORDT VEEL GEPRAAT MAAR ER IS WEINIG ACTIE

NIEUWE FUIFZAAL?

Reeds een aantal jaren ijveren studenten voor een nieuwe fuifzaal in Leuven. De bestaande fuifzaalcapaciteit is immers niet meer voldoende voor het stijgende aantal aan studenten. Momenteel wordt er wel gepraat, maar is er weinig actie. Is het dan echt zo moeilijk om ergens een zaal neer te planten?

FRANK PIETERMAAT

De hoeveelheid vragen omtrent een nieuwe fuifzaal zijneindeloos. Het zijn vragen die al enkele jaren de debatten tussen de studenten en de stad domineren. We schrijven 2009 en zo klinken de woorden van burgemeester Tobback: "Toon mij een locatie die geschikt is om een fuifzaal neer te poten, en ik investeer meteen." Die uitspraak kwam niet lang na de noodkreet van toenmalig voorzitter van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO). Jonas Boonen, omtrent de beperkte fuifcapaciteit.

Twee jaar geleden dus, en toch was het vorige maand weer van dat. Op het studentendebat begin oktober werd er immers opnieuw gediscussieerd over de nood aan een bijkomende fuifzaal. Wat is de reden dat het zo lang aansleept? "Omdat het geld kost," stelt Jeff Bortels, kringcoördinator van LOKO. "Het is heel simpel. Een nieuwe fuifzaal is op papier een heel leuk idee, maar je hebt er heel veel voor nodig: grond, geld, uitbating en dan vooral de garantie dat die uitbating geen verlies gaat draaien."

"De stad heeft altijd een heleboel aanvragen die ze moet behandelen," gaat Jeff verder. "We hebben het dan over theatergebouwen of een zwembad dat een aantal

jaren geleden terug werd gebouwd. Hoewel we zelf vinden dat een nieuwe fuifzaal een prioriteit moet zijn, is dat voor de stad jammer genoeg nog niet zo."

PRIVÉ

Schepen van Studentenzaken voor de stad Leuven Denise Vandevooort (sp.a) comment: "Ik denk dat het niet de opdracht van de stad is om voor een fuifzaal te zorgen. Dat moet uit privé-initiatief komen, zeker wat de uitbating betreft. Maar wij willen als stad wel helpen zoeken naar een locatie voor een fuifzaal. Er zijn echter geen privé-investeerdere die dat uit zichzelf doen, wat kan verklaren waarom het wat langer duurt. Dat doet mij ook de vraag stellen of ze dat wel belangrijk vinden."

Allereerst is het dus zoeken naar een locatie. Maar daar zijn de opties beperkt. "Wij zijn bezig met het zoeken naar een geschikte plaats," vertelt Vandevooort. "De dienst Ruimtelijke Ordening heeft na het studentenoverleg ook gekeken waar de mogelijkheden zijn. Dat mag natuurlijk niet in een woonbuurt zijn, maar ook weer niet te afgelegen. Dan blijven er in het Leuvense niet veel plaatsen over."

De zoektocht is dus bezig, maar ondertussen lijkt de fuifzaal nog steeds zeer ver weg, vertelt Jeff: "Voor ons zijn er nog geen concrete plannen waarvan we kunnen zeg-

gen dat ze een reële optie zijn. Het stadscentrum, binnen de ring, is uitgesloten door de stad omwille van overlastproblemen. Voor ons is een kilometer buiten de ring dan weer geen optie. En de ring zelf is redelijk dichtbebouwd, wat het ook niet gemakkelijker maakt."

Een denkpiste is de stelplaats van De Lijn, vlakbij het station. Daar verdwijnen de bussen binnen een aantal jaren en dat lijkt een goede locatie. "Dat is een plek waar de stad zich in kan vinden," aldus Vandevooort. "Als de mogelijkheid zich aandient, zullen we dat zeker bekijken."

MOLEN

Het studentenoverleg begin oktober heeft in ieder geval de molen opnieuw in gang gezet. "We gaan nu op andere plaatsen zalen bekijken waar een fuifzaal kan worden gecombineerd met andere functies, zoals bijvoorbeeld een zaal voor congressen," zegt Vandevooort. "Zo is dat het geval in Antwerpen, maar ook in Scherpenheuvel. Daar

fuifzaal. Zo kan je het ook overdag gebruiken en in de vakanties." "Ook voor LOKO moet de zaal meerdere functies hebben. Daarnaast stellen zij ook andere eisen. "Voor ons moet de oppervlakte zeker voldoende groot zijn," zegt Jeff. "Ook grotere evenementen moeten er kunnen doorgaan. De zaal moet multifunctioneel zijn zodat het ook een cantuslocatie moet zijn. We moeten bekijken of het niet mogelijk is de zaal ook op te delen zodat er tegelijkertijd twee of drie kleinere activiteiten kunnen doorgaan."

HANDELEN

Gepraat en gezocht wordt er dus voldoende. Toch wordt er bij LOKO liever nog sneller gehandeld. "Het is nu nodig. Het is niet iets wat op de lange baan kan geschoven worden. Maar we moeten realistisch zijn: een nieuwe fuifzaal zal er pas komen als wij al lang afgestudeerd zijn."

KringKal

Donderdag 17/11

- LOKOmotion

@ Albatros, Alma II, Blauwe Kater, Club Montréal, Lido, Musicafé, Rumba, Popclub, 't Archief

Dinsdag 22/11

- LetterenTD

@ Musicafé

Fuifzaal geen prioriteit van de stad

kunnen we dan gaan kijken wat de voor- en nadelen zijn van het samenvoegen. Eens we die zalen bekeken hebben, kunnen we concretere plannen opstellen die mogelijk investeerders kunnen overtuigen."

"Als we als stad in het hele project mee betrokken willen zijn, is het noodzakelijk dat het meer wordt dan alleen een

Kringen en bedrijven | Jobbeurs

Elke student komt op een bepaald moment op een punt in zijn leven waar hij gaat moeten kiezen. Met een diploma op zak en bewapend met een versuikend CV kan hij bedrijven afschuimen op zoek naar een job. Toch is dit niet altijd noodzakelijk: verschillende presidia organiseren zelf evenementen om de bedrijven naar de studenten te brengen.

JORIS HIMPENS

Wij besloten een kijkje te nemen op de jobbeurs van het Vlaams RechtsGenootschap (VRG) om te zien of de befaamde beurs nu wel echt zijn nut heeft. "Vanaf de derde bachelor kun je hier al je gading vinden: een zomerstage, een vakantiejob of werk,"

"Een jobbeurs als tussenstap in het recruitment"

vertelt organisator Frank Socquet. "Voor de laatstejaars is het belangrijk dat ze de bedrijven leren kennen op een informele manier. Indien er wederzijdse interesse is tussen een kantoor en een student, kunnen ze elkaar nog beter leren kennen op de campusinterviews." Liv Biesemans van het advocatenkantoor Altius bevestigt dit: "We zijn hier in de eerste plaats voor publiciteit. Het lukt ons

meestal wel om op zo'n jobbeurs de gepaste studenten te vinden voor een zomerstage of om als werknemer te rekruteren."

Toch blijft het echte rekruteren relatief. "Een jobbeurs is een tussenstap in het recruitment: de studenten geven hier hun CV af, wij spelen dit door aan ons kantoor en dan volgt er meestal wel een gesprek," zegt Biesemans. Luc Daelmans van het departement Financiën en Begroting van de Vlaamse overheid vindt het vooral belangrijk om tegengewicht te bieden aan de grote bedrijven: "Het is belangrijk dat studenten weten wat de Vlaamse overheid doet. Als ze geïnteresseerd zijn kunnen we ze een zomerstage aanbieden of als jobstudent tewerkstellen. Zo kunnen ze het werk in het echt meemaken in plaats van de theoretische cases die ze in de les zien."

AFFINITEIT

Helaas weet ook elke student dat men er niet komt met alleen een nieuwe das en een mooie glimlach: een goed curriculum vitae speelt een belangrijke rol. Na een kleine rondvraag wordt er toch verwacht dat de student

een onderscheiding op zijn diploma heeft staan. "Toch kan dit nog gecompenseerd worden als men andere kwaliteiten heeft. Een buitenlandse ervaring zoals een Erasmusuitwisseling speelt in je voordeel. Ook buitenuniversitaire activiteiten zijn belangrijk: zo kun je bewijzen dat je ook in een team kan werken," klinkt het bij Biesemans. Bij de Vlaamse overheid

ligt de lat ergens anders: "We verwachten enkel van de student dat hij affiniteit heeft met het vakgebied. Een student met universitair diploma, liefst rechte diploma, aangevuld met een gespecialiseerde ManaMa kan zeker bij ons terecht."

KANS GEMIST

Hebben de laatstejaarsstudenten de kans van hun leven ge-

mist door niet naar de jobbeurs te gaan? Vanuit alle uithoeken wordt hetzelfde verkondigd: "De jobbeurs is een zeer goed informatie kanaal om contacten te leggen, maar een CV opsturen naar een kantoor werkt ook altijd. Op onze website staat veel informatie, zodat elke student die hier niet aanwezig was de juiste informatie kan krijgen," besluit Biesemans.

Joris Deloof

Raphael Saadiq | Rasechte soul

Geboren en getogen als Charlie Ray Wiggins, maar beter bekend als Raphael Saadiq. Deze 45-jarige soulheld heeft zijn eigen label en verschillende albums achter de rug. Hij verwierf vooral bekendheid als leadzanger in het R&B-trio Tony! Toni! Toné! en via samenwerkingen met onder andere Joss Stone en Jay-Z. In België zette hij vorig jaar de Ancienne Belgique al in vuur en vlam. Vorige week kwam hij terug voor een rematch, deze keer in Het Depot.

JORIS HIMPENS

Veto: Op je site staat te lezen dat je al sinds je zesde muziek speelt. Kan een zesjarige al muziek spelen?

Raphael Saadiq: «Ik startte met spelen en kon de muziek gewoon voelen en horen. Met gitaar en bas ben ik begonnen en uiteindelijk is dat gegroeid tot de verschillende instrumenten die ik nu speel.»

Veto: Je hebt gewerkt als producer voor de grootste artiesten ter wereld. Wie staat er nog op je verlanglijst?

Saadiq: «Ik heb eigenlijk geen verlanglijst van artiesten met wie ik zeker nog wil samenwerken. Ik ga gewoon mijn eigen weg en dan zie ik wel welke mensen mij tegenkomen. Het gebeurt ook veel meer dat mensen mij contacteren in plaats van dat ik hen opzoek. Maar echt een absolute favoriet heb ik zeker niet. Ik denk dat ik al met heel wat grote artiesten heb samengewerkt en daar mag ik al zeer tevreden over zijn.»

Veto: In België zijn je album of singles geen hoogoliegiers in de hitlijsten, toch verkoop je Het Depot uit.

Saadiq: «Ik weet het niet. Misschien houden mensen er meer van om mijn albums te downloaden.»

CREATIVITEIT

Veto: Als je aan een album aan het schrijven bent, ben je dan beïnvloed door de muziek die je op dat moment ergens oppikt?

Saadiq: «Niet echt. Ik luister de hele tijd naar verschillende muziek: bijvoorbeeld in films of als ik op vakantie ga. Een nieuw liedje dat goed klinkt blijft zeker hangen en komt misschien onbewust later nog ergens in mij naar boven. Slechte muziek probeer ik dan ook zo snel mogelijk te vergeten. Het is belangrijk een balans te vinden tussen wat ik echt goed vind en wat uiteindelijk ook gewoon goed klinkt.»

«Dus als ik op de radio een goed liedje hoor, ga ik dat zeker niet overnemen in mijn muziek. Sommige van de beste artiesten lenen van anderen, iedereen doet dat wel ergens. Bij mij is het gewoon moeilijk om popmuziek over te nemen omdat dit iets totaal anders is. Ook al gebruikt iedereen wel dezelfde akkoorden, toch doe ik het nog anders. Dat is net waar creativiteit om draait. Dit wil dan nog niet zeggen dat ik echt probeer om anders te zijn. Ik wil iets maken dat kan concurreren met andere muziek, daarom nog niet binnen de commerciële mainstreammuziek.»

Veto: Is soulmuziek voor jou iets dat een vast stramien heeft of valt dit begrip heel ruim?

Saadiq: «Ik heb niet direct een beeld voor ogen van wat nu precies soulmuziek is. Zelfs de slechtste soul kan de sound bevatten die soulmuziek moet hebben. Geen enkele echte soulartiest zou zeggen wat nu echt soul is. Soul is the Rolling Stones. Het is misschien cliché om te zeggen, maar zonder blues zou er geen Rolling Stones hebben bestaan: zij zijn 's werelds grootste soulband. Het woord zelf is groter dan wat mensen er van kunnen maken: het is groter dan het heeal. Hiphop bijvoorbeeld is gewoon een derivaat van soul. Dat is ook de reden waarom je Jay-Z op mijn album ziet staan. Hij is de grootste hiphopartiest en hij moet gewoon soul in zich hebben.»

TEAMPLAYER

Veto: Veel artiesten verkondigen dat ze niet aan een album kunnen werken wanneer ze op tournee zijn. Klopt dat ook voor jou?

Saadiq: «Op tournee heb ik niet het juiste materiaal om te kunnen schrijven. Ik houd ervan om in een studio te zitten met alle instru-

Andrew Snowball

menten bij mij. Achter een computer zitten en zo iets in elkaar steken: dat werkt niet. We hebben nu wel een wedstrijd lopen met de crew waarbij we elke week een nieuw liedje schrijven. Elk weekend spelen we dan één of twee

liedjes voor de hele band. Deze week was de opdracht om samen iets te maken met iemand anders van de band. In zulke zaken ben ik niet zo goed, want ik ben niet echt een *teampayer*. Op tournee schrijf ik dus niets, omdat op een

computer muziek maken voor mij eerder iets is zoals een videospelletje. Als je met een gitaar speelt, heb je direct de juiste sound. Aan een computer moet je eerst nog knopjes indrukken om die sound te vinden.»

STUK | Tonight, Lights out!

Donderdagavond om 21 uur trokken wij naar het STUK om de voorstelling 'Tonight, Lights out!' van David Weber-Krebs bij te wonen. Een voorstelling die qua thema zeker in de Leuvense klimaatweek past. Niet goed wetend wat te verwachten, gingen we naar binnen.

THOMAS CLIQUET

Het eerste wat ons opviel, waren de massa's gloeilampen die boven de tribunes van de Studio van het STUK hingen. Iedereen nam plaats en keek vervolgens naar de man die tegenover de zitplaatsen zat. David Weber-Krebs begon een verhaal te vertellen dat, zei hij, volgens sommige waargebeurd was en volgens andere een legende. Het gaat als volgt: een jongen, Ismaël genaamd, woont in Egypte op het platteland met zijn beide ouders en grootmoeder. Ze zijn koptische christenen. De relatie tussen zijn ouders verloopt stroef en zijn moeder besluit te scheiden. Dat mag echter alleen wanneer men zich tot de islam bekeert.

Weber-Krebs weidt hier even uit over de godsdiensten die voorkomen in Egypte, de meerderheid is moslim maar koptische christenen vormen een belangrijke minderheid van 10 à 15 procent. Als er bekeringen zijn, leidt dit vaak tot rellen dus de moeder van Ismaël moest voorzichtig zijn. Ze besluit daarom met haar zoon en moeder naar Caïro te verhuizen, alwaar Ismaël een zwarte vervuilingswolk heeft doen verdwijnen door het licht uit te doen.

DONKER

Dit verhaal vormde het kader waarbinnen de voorstelling plaatsvond. Weber-Krebs weidde nog uit over een soortgelijke actie van de Bild Zeitung (een Duitse tabloid, red.) die in de krant opriep om gedurende

vijf minuten het licht uit te doen. Met succes overigens.

De ecologische bewustmaking beperkte zich niet tot het licht uitdoen. Weber-Krebs wees ons op de beperkte houdbaarheidsdatum van dingen in het kapitalistische systeem. Vroeger ging een gloeilamp nog 2500 uur mee, nu maar 1000 uur meer. Een ander voorbeeld zijn panty's. Vroeger kon je daar nog een hele auto mee bedekken, nu gaan ze veel sneller kapot. Dit werd bevestigd door een vrouw in de zaal die inderdaad reeds kapotte panty's aanhad.

LICHT UIT!

Uiteindelijk kon iedereen de schakelaars ter hand nemen om de gloeilampen te bedienen. De kunstenaar waarschuwde ons dat deze voorstelling al in Nederland was gepasseerd en dat daar niet iedereen begreep hoe het precies werkte met de lampen en de schakelaars. Algemeen gegniffel steeg

op. Meteen werd duidelijk dat het wellicht niet aan de Nederlanders zelf lag – alhoewel, dat kan altijd – maar dat het gewoon enorm moeilijk is een gecoördineerde actie te ondernemen met een grote groep mensen.

De bedoeling was om samen het licht uit te doen, geleidelijk aan, onder begeleiding van muziek. Eerst moest iedereen weten welke lamp bij zijn schakelaar hoorde en dat nam ook tijd in beslag. Alles kwam goed en toen was het pikdonker. Uitstekend om even te bezinnen. Klein minpuntje was wel dat sommigen hun lach niet konden inhouden terwijl alle lichten uit waren, wat een domper zette op onze poging tot meditatie. Na verloop van tijd deden enkelen hun lampen opnieuw aan en kon iedereen druppelsgewijs naar buiten gaan.

Persoonlijk vonden we dit een zeer geslaagde voorstelling, een boeiend verhaal werd gecombineerd met interactiviteit en een duidelijke ecologische boodschap.

ArchiCultuur (4) | De Stadsschouwburg

Elk huisje heeft zijn kruisje, en dat is niet anders voor de Leuvense culturele instellingen. Tweewekelijks gaat Veto op zoek naar het verhaal achter het gebouw van een cultureel huis dat u wel eens pleegt te bezoeken. Na Het Depot is de Schouwburg aan de beurt.

ELLEN VAN CUTSEM & JOEY BOUGARD

De Leuvense Schouwburg opende voor het eerst in 1867, maar tijdens de afgelopen anderhalve eeuw heeft deze cultuurtempel heel wat verschillende gedaanten aangenomen. Eerst en vooral is de gevel – zoals je die nu terugvindt op onze Leuvense Champs Elysées, de Bondgenotenlaan – nagenoeg ongewijzigd gebleven. Het gebouw paste in de nieuwe, ambitieuze stadsplanning rondom de Bondgenotenlaan, die voor WOII nog de Stationstraat heette. Ook het majestueuze station kaderde in deze stadsplanning.

Maar wat zich achter de gevel bevindt, is met de regelmaat van de wereldoorlogen van gedaante veranderd. Begin jaren negentig werd de Schouwburg haast volledig in een nieuw kleedje gestopt. Stads-gids Ilse Wijnen verlicht ons over de inrichting en de fijne verhaaltjes van het majestueuze gebouw.

DE VERHALENBURCHT

Een schouwburg is in de eerste plaats een plaats waar verhalen verteld worden. Niet iedere bezoeker is er zich van bewust, maar het eerste verhaal vind je al aan het onthaal. Geef uw ogen eens de kost en bewonder volgende keer de prachtige Art Deco bladgoudreliëfs boven de ingang. Daar wordt het verhaal van Orpheus en Eurydice verteld, want hun verhaal diende als decoratieve inspiratie voor de Schouwburg: Orpheus' lier vormt dan ook de rode draad in de art deco-versiering van de zaal. Al krijg je een stijve nek van ze in de Schouwburg te zoeken.

Een ander decoratief pareltje aan het onthaal was een mozaïekvloer die de bezoeker tot voor kort langs het onthaal naar de trappenhal bracht. In 2007 moest een plankenvloer, na een asbestprobleem, genoodzaakt de mozaïek vervangen. Een vies beestje dus, en het is gedul-

dig afwachten wanneer die vloer opnieuw de schouwburg zal sieren.

Die kunstwerken werden daar niet toevallig geplaatst. De schilderijen en ornamenten die je aantreft in de schouwburg wijzen immers op de grens tussen magie en de realiteit. De mens staat in de foyer letterlijk tegenover de goden, ook al is het op doek. Prachtige, levensgrote figuren die voor de aandachtige kijker wel duidelijk maken dat mensen verre van perfect zijn. Ga er maar eens wat simpel telwerk doen tijdens de pauze.

Die confrontatie tussen het goddelijke, de magie van het theater en de realiteit wordt gemaakt door de bladgouden rand rond het podium. Binnen dat kader komen verhalen tot stand.

PRINSES MATHILDE

“De architectuur van een gebouw verraadt altijd een mentaliteit” weet Ilse Wijnen. Het verhaal van de democratisering van de schouwburg legt ze uit aan de hand van de vier trappen die de schouwburg telt. De trap die je nam, bepaalde wie je was: “Naar het theater gaan, is theater spelen.” Zien en gezien worden, is ook het verhaal van de schouwburg. De hogere klasse kon via de trap rechts van het onthaal gescheiden naar hun balkon. Momenteel beperkt het bordje ‘verboden toegang’ schouwburggangers gebruik te maken van de trap, maar voor een bezoek van prinses Mathilde werd graag een uitzondering gemaakt.

“Toch groeit een gebouw mee met de maatschappelijke context daarbuiten.” benadrukt Wijnen. Een mooi voorbeeld daarvan is het verdwijnen van de functie van soufleur en het omvormen van soufleurshokje tot bergruimte voor het wassen van kostuums. Na WOII kreeg stilaan iedereen binnen een productie een evenwaardige plaats toegekend.

Dorien Mampuy

Holebifilmfestival

Sensuele mannenliefde en amateurisme

Wij konden vorig jaar al niet weerstaan aan de zwarte komedies en de films noir die ons werden voorgesteld op het Afrikafilmfestival. Ditmaal stond er een andere minderheid op het programma: voor de elfde maal werd het holebifilmfestival georganiseerd.

WIM DEHAEN

Daar moesten we bij zijn! Na het inspecteren van het programmaboekje raakten we gefascineerd door de beschrijving van de prent *Release*. Een spannend, maar ook psychologisch interessant gevangenisdrama, waaruit we allemaal een rijke les kunnen leren over schuld en kwaadaardigheid. En met naar verluidt ook meer dan één sensuele uiting van mannenliefde. *Ka-ching!*

PETOET

Het verhaal gaat over Jack, een priester die op mysterieuze wijze in de petoet beland is. Hij ontdekt al snel dat de lik een onher-

bergzaam oord is, en zijn medebajesklanten denken meteen dat de man van God opgesloten zit omdat hij ongeoorloofde dingen met minderjarigen heeft gedaan. Nu ja, zo onherbergzaam is 't cachot nu ook weer niet: Jack begint een geheime relatie met een cipier, en ziet hoe zijn celgenoot mee het slachtoffer wordt van zijn argwanende celmaatjes.

Ondanks de veelbelovende insteek, stelde de film erg teleur. Het verhaal bleek behoorlijk overdreven en ongeloofwaardig uitgewerkt, en de lachwekkende zwartwit personages zorgden er voor dat we ons nooit echt in de film konden inleven. Wij hebben nooit in de nor gezeten, maar zoals

het in deze film voorgesteld wordt, kan het volgens ons in werkelijkheid nooit zijn.

PLUIM

Mogelijk is dat het gevolg van de ondankbaar onrealistische personages, maar veel acteurs leken zich schuldig te maken aan overacting, wat het boeltje helemaal absurd en onecht leek te maken. Ook de visuele invulling van de film bleek twijfelachtig. De filmmakers werkten met een erg laag budget. In plaats van te opteren voor de logische optie, een simpele, minimalistische en natuurlijke aanpak, besloten ze *all-out* te gaan en allerlei goedkoop ogende kleureffectjes en overdreven belichtingstechnieken toe te passen.

Als het beoogde effect was om ons te doen denken dat we naar het werk van enkele gemotiveerde, doch amateuristische hobbyisten aan het kijken waren, verdienen de filmmakers alvast een dikke pluim. Toch was

er één lichtpuntje: de muziek van film klonk bij momenten best wel in orde. Hoewel goedkope synthesizerklanken om de hoek lonkten, konden we bij momenten wel genieten van de rustgevende pianotonen op de achtergrond.

PEPERMUNTJE

De heren die *Release* maakten, Darren Flaxtone en Christian Martin, zijn geen onbekenden voor het holebifilmfestival: in 2009 maakte het duo hun debuut, *Shank*, dat in een eerdere jaargang van het holebifilmfestival geselecteerd werd. Op het einde van de rit mocht het publiek op een papiertje de film beoordelen. Wij juichen democratie toe en vinkten zonder verpinken “zeer slecht” aan. Nadien kregen we pepermuntjes aangeboden bij het verlaten van de zaal. Helaas bleek dat veruit het meest verfrissende dat we bij deze vertoning meemaakten.

Ronny Delrue behaalt eerste doctoraat in de kunsten

“Jonge mensen niet geschikt voor doctoraat in de kunsten”

Afgelopen donderdag behaalde Ronny Delrue als eerste een doctoraat in de beeldende kunsten een doctoraat. In zijn proefschrift gaat Delrue dieper in op de totstandkoming van beelden. Professor Katlijne Van der Stighelen, docent aan de K.U.Leuven, was één van zijn promotoren.

CAROLINE VAN RHEE

Ronny Delrue, die naast kunstenaar trouwens ook docent is aan de Hogeschool Sint-Lukas in Gent, combineerde in zijn proefschrift theorie met praktijk. In De gecontroleerde ongecontroleerdheid bij het tekenen vraagt Delrue zich af hoe het toeval meespeelt in het maken van een beeld.

“Interesse gegroeid uit ervaring in de praktijk”

“Soms komen er onverwachte elementen aan de pas bij het tekenen. Maar is dat enkel bij mij het geval of is dat ook zo bij anderen?” vroeg Delrue zich af. Katlijne Van der Stighelen illustreert met een simpel voorbeeld: “Tijdens het tekenen kan je soms per ongeluk

een vlek maken. Dan kan je ofwel opnieuw beginnen of je kan verder gaan met die vlek.” “Ik maakte een doctoraat puur uit een interesse die gegroeid is uit mijn ervaring in de praktijk,” vertelt Delrue. Hij liet ook andere kunstenaars aan het woord om hun visie op tekenen te geven. Zo laten onder andere Roger Raveel, Luc Tuymans, Anne-Mie Van Kerckhoven, Katleen Vermeir en Philippe Vandenberg hun licht schijnen over het tekenproces.

GEEN OPSTAPJE

Het proefschrift zelf is een kanjer van een boek dat door Merckatorfonds grotendeels wordt uitgegeven als catalogus bij één van de twee tentoonstellingen die onlangs werd geopend. Op die tentoonstellingen kan je ook dagboeknotities, tekeningen, schilderijen en sculpturen bekijken. Daarnaast is er ook werk te zien van de andere kunstenaars waar Delrue in zijn werk naar refereert.

In tegenstelling tot andere doctorandi ziet Delrue zijn proefschrift niet als opstapje naar iets anders. Zijn carrière is al uitge-

bouwd, hij maakte het uit pure interesse. De kunstenaar is van mening dat jonge mensen misschien niet echt geschikt zijn voor een doctoraat in de kunsten: “Jonge mensen moeten nog groei-

en en nieuwe dingen ontdekken in de kunst en in hun werk.”

OUDE TRADITIE

Voor promotor Katlijne Van der Stighelen was het doctoraat in de

kunsten een hele nieuwe ervaring. Delrue kwam bij Van der Stighelen terecht na een lezing waar hij erg van onder de indruk was: “Ronny Delrue heeft een lezing van historische portretten van mij bijgewoond. Hij vond dit erg interessant en herkende ook bepaalde dingen. Hij kwam na afloop naar mij toe en zei dat hij het gevoel had dat hij meer bij de oude traditie aansluit dan hij zelf had durven vermoeden. Daarom wilde hij graag dat een specialist in oude kunst met hem op pad ging. Zo is hij bij mij terecht gekomen.”

Over de samenwerking zijn zowel Delrue als Van der Stighelen zeer tevreden. “Het was erg verrijkend en boeiend om van elkaar te leren. Toen ik de kans kreeg om een doctoraat te kunnen maken, was Katlijne Van der Stighelen de eerste persoon die in mij opkwam als mogelijke promotor. Ze respecteert me als kunstenaar en dat is ook belangrijk,” meldt Delrue.

De tentoonstelling “Het onbe-waakte moment, de gecontroleerde ongecontroleerdheid bij het tekenen # 1” is nog tot 23 december 2011 te zien in het Broelmuseum te Kortrijk. Voor de tentoonstelling met het werk van de kunstenaars die Delrue verwerkte in zijn proefschrift kan u nog tot 19 februari terecht in het Raveelmuseum.

persfoto

Een vruchtbare maaltijd

TEKST: KOHO / JELLE VENEMA / RENATE HOSTENTST

CulKal

Ma 14 nov

De ideale man door Bart Peeters
Concert - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Di 15 november

Diabolo blvd.
Concert - 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Woe 16 november

School is Cool
Concert - 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Berlin Alexanderplatz door SKaGeN
Theater - 20u30 in STUK (www.stuk.be), ook op do, vrij, zat

De Bittere Tranen van Petra Von Kant door Susanne Kennedy
Theater - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Do 17 november

Speeldrift door FABULEUS
Theater - 20u in OPEK (www.fabuleus.be), ook op vrij en za

Vrij 18 november

Barn Owl + support
Concert - 20u30 in STUK (www.stuk.be)

Oblomow door Lazarus
Theater - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Za 19 november

Carmen
Opera - 19u in Schouwburg (www.30cc.be)

Zo 20 nov

Robin Verheyen Trio - Jazz op Zondag
Concert - 21u in STUK (www.stuk.be)

CampusShop.be

De beste laptopdeals

**GRATIS
BEZORGD**

370 gram licht

Duizenden boeken in je tas

van 129,-

€ 99,-*

*OP=OP | Max. 1 per klant

Archos eReader 7"

Deze 1,3 centimeter dunne e-reader is geschikt voor duizenden boeken en heeft een SD-sleuf voor geheugenkaarten tot 32 GB.

De nieuwste Android

Overal internet en e-mail

van 479,-

€ 459,-*

*OP=OP | Max. 1 per klant

Samsung Galaxy Tab 10,1"

Altijd je documenten bij je, nooit meer met papier zeulen. Ook verkrijgbaar in wit.

Menu van de week

In Alma 1-2-3

15-18 November 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Beenham met bearnaisesaus en gestoofd witloof	€ 3.60
Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes	€ 4.20
Kalkoenstoverij met patersbier, groentenmengeling en denappeltjes	€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3 € 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1 € 4.70
Koninginnenhapje	A1+A3 € 3.60
Macaroni met ham en kaas	A2+A3 € 2.70
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3 € 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1 € 2.70
Steak met groenten en saus	A2 € 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3 € 4.70

woensdag

Gebraden haantje met ketjapsaus en slaatje met perzik	€ 5.10
Kalkoensteak met witte kool in room	€ 2.70
Koninginnenhapje	€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A3 € 3.20
Steak met groenten en saus	A3 € 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3 € 4.70
loempia met zoetzure kerrie en basmatirijst	€ 3.60
Verse visfilet met witte wijnsaus en spinazie	€ 4.70

donderdag

Groententaart	€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3 € 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A2 € 4.70
Koninginnenhapje	A1+A3 € 3.60
Lasagne met zalm	€ 4.70
Luikse pens met rode kool	A1+A3 € 2.70
Spaghetti bolognaise groot	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1+A2 € 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2 € 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2 € 2.70
Steak met groenten en saus	A1 € 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3 € 4.70
Vegetarische fajita's	A2 € 4.70

vrijdag

Hamburger met ketchupsaus en erwtes	€ 2.70
Kalkoen van de Oost-Indiëvaarder	€ 5.10
Koninginnenhapje	A2+A3 € 3.60
Omelet natuur spinazie in room en rissoléepatatjes	€ 4.20
Steak met groenten en saus	A3 € 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3 € 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

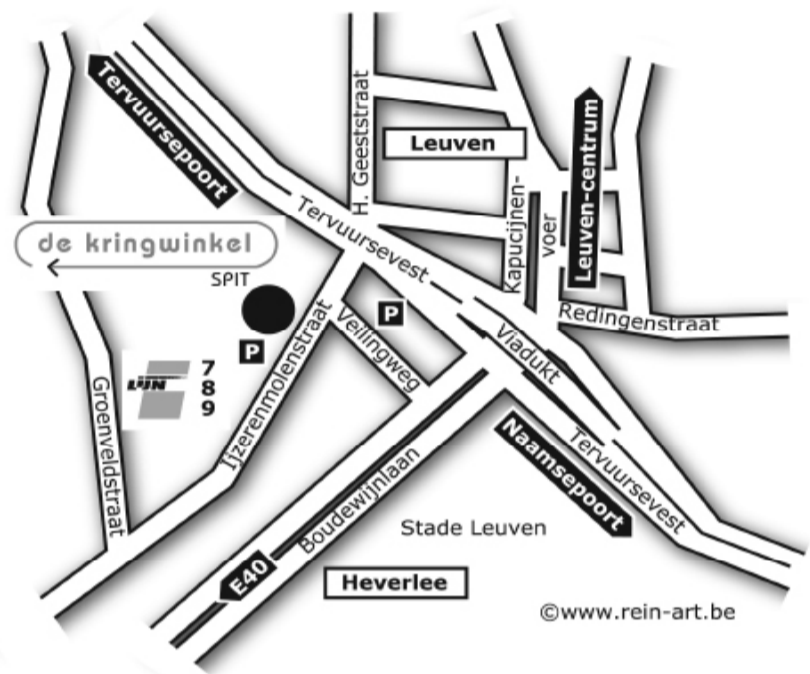
De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

**De goedkoopste
fuijzaal van
Leuven!**

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

**Veto is goed geïsoleerd!
(Isolatie is goed voor het milieu)**

KULEUGEN

Inbraak bij Letteren!

Beff Wortels verdacht!

Afgelopen week werd er volgens de politie ingebroken in het Erasmushuis. Het enige wat ontvreemd werd, was een geldkistje. Het is echter totaal onduidelijk of het geldkistje een grote som geld bevatte of niet.

Een van de eerste verdachten die door de politie ondervraagd werd, is kringcoördinator van LOKO Beff Wortels. Volgens getuigenissen maakte de man een erg zenuwachtige indruk en liep hij al de hele dag te foeteren over "geldkistjes"

Bij het verlaten van het politiekantoor konden wij Wortels strikken voor een exclusief interview. "Het klopt inderdaad dat ik voor LOKOmotion 80 geldkistjes nodig heb. LOKOmotion is al over een week, dus ik ben daar inderdaad redelijk wanhopig over. Het kan zijn dat ik inderdaad misschien iets te enthousiast ben geweest."

Beff Wortels wordt niet in voorlopige hechtenis genomen door de politie, iets wat LOKOmotion ten goede komt. Of niet?

Lijst van mensen of organisaties die onlangs een bocht van 180° maakten

- LOKO
- Giorgios Papandreu
- Silvio Berlusconi
- Franko_PM
- Adrie Koster

Lijst van bizarre programma's waar de LOKO-voorzitter onlangs naar keek

- Mag ik u kussen? Nederland
- So You Think You Can Dance
- Blokken
- Project Runaway
- Dagelijkse Kost

Exclusief interview met Paul De Grauwe

Na jarenlange stilte doorbreekt Paul De Grauwe het zwijgen. Vandaag pleit hij onomwonden voor de ivorentorenmentaliteit.

K.U.Leuven: Waarom verkiest u om uit de anonimiteit te treden?

Paul De Grauwe: "Echtig waar, ik heb er genoeg van. Jarenlang heb ik me kunnen inhouden bij het zien van al die mediafiguren. Als ik kijk naar types zoals Jef Vermassen, dan rijst mijn haarbos ten berge, Zoals die mens graag in beeld loopt, ik vind dat verachtelijk. Ik ben intelligent en slim, maar ga toch ook niet op elke vraag in om 's middags en 's avonds in het BRT-journaal te zitten."

K.U.Leuven: Wat is uw alternatief?

De Grauwe: Alternatief? Terugtrekken, studeren, in stilte bezig zijn. Zoals mijn goeie vriend Frank Vanden-

broucke, die is ook niet van zijn bureau weg te slaan.

K.U.Leuven: We vernemen dat u een overstap naar de SLP overweegt?

De Grauwe: "Dan bent u slecht geïnformeerd. Die partij is al even ter ziele gegaan, maar het mag geweten zijn dat ik al eens een manifest schreef voor deze vis-noch-vleespartij. En wie weet denk ik mij nog wel. De ene dag ben je VLD-senator, dan draait de economie de soep in en keer je je ideologische kar."

K.U.Leuven: U wou ook op reis?

Paul De Grauwe: "Mijn trip naar Groot-Britannië? Go ja, dat gaat een leuke expeditie worden. Eigenlijk wil ik veel liever mijn kandidatuur opmaken voor een of andere Europese centrale bank."

K.U.Leuven: Bedankt dat u ons exclusief toch kort en last-minute te woord wou staan.

3							4
		2		6		1	
	1		9		8		2
		5				6	
	2						1
		9				8	
	8		3		4		6
		4		1		9	
5							7

Inmiddels in Zonedorp

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 7
Maandag 14 november 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Pieter "Populier" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Els" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Apenbroodboom" de Jong, Margot "Treurwilg" Hollevoet, Frank "Piemelboom" Pietermaat, Marijke "Appelboom" Van Geel & Bas "Taxus" Van

den Bogaert

Schrijvers:
Mattijs "Kersenboom" Ameye, Joey "Beuk" Bougard, Michael "Esdoorn" Cloots, Jaana "Magnolia" Hombroux, Jelle "Wilde Kastanje" Mampaey, Wouter "Es" Goudeseune, Caroline "Eucalyptusboom" Hermans, Thomas "Lemon Tree" Cliquet, Caroline "Japanse Notenboom" Van Rhee, Joris "Vijgenboom" Himpens, Charlotte "Olijfbom" Vekemans, Wim "Dehaen & Stijn" "Vrijheidsboom" De Decker, Ellen "Honingboom" Van Cutsem

Fotografen:
Joris "Loofboom" Deloof, Michiel "Berk" Feys, Dorien "Tamme Kastanje" Mampaey, Andrew "Kerstboom" Snowball,

Tekenaars:
Jan "Linde" Gebruers

DTP:
Thomas Cliquet, Els Dehaen, Pieter Haeck & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Els Dehaen, Margot Hollevoet, Frank Pietermaat, Marijke Van Geel, Thomas Cliquet, Pieter Haeck

IT:
Joachim "Digital Tree" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Hemelboom" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, bomen) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

We hadden al Superman en Batman, maar Vlaanderen heeft sinds enige tijd ook zijn eigen superheld: Steven Vromman, beter bekend na de Laatste Show als "Low Impact Man". Hij probeert te leven met een ecologische voetafdruk van amper 1,8 hectare, de oppervlakte die er per aardbewoner beschikbaar is. Naar aanleiding van de Leuvense Klimaatweek bracht hij in cultuurcentrum 30CC zijn eco-comedyshow, een interactieve poging om beide genres te verzoenen en zo meer mensen – in plaats van onze planeet – warm te maken voor een groene levensstijl.

CAROLINE HERMANS

Veto: *U hebt uw leven volledig omgegooid voor een ecologischere levensstijl. Wat was de aanleiding daarvoor?*

Low Impact Man: «Wat alles in gang gezet heeft, was dat het werk dat ik deed me niet meer zo boeide als daarvoor. Ik was directeur van Ecolife, een heel leuke job, maar ik werkte zo hard – onder andere ook weekendwerk – dat ik het gevoel kreeg van: "Dat klopt niet."»

«Ik besepte dat ik niet meer bezig was met datgene waar ik het liefst zou willen mee bezig zijn. Ik heb dan wat lopen zoeken: zou ik niet beter iets anders doen? Op een gegeven moment dacht ik: ik stop gewoonweg met werken. Zodoende had ik de tijd om alles waar ik de hele tijd over praatte en las, in het echte leven toe te passen. Uiteindelijk zijn die twee dingen samengevallen: ik stopte zes maanden met werken, maar gebruikte die tijd om alles uit te zoeken. Ik vroeg me af of een voetafdruk van 1,8 hectare zou lukken of niet. Dat was dus de uitdaging. Ik had daar geen echt plan daarbij, maar ik was het beu om constant te vergaderen en met geld bezig te zijn.»

Veto: *Dus het zat er al vroeg in?*

Low Impact Man: «Ja, ik was al langer bezig met het milieu. Ik werkte ook voor een organisatie die zich ervoor inzette. Mijn voetafdruk bedroeg toen 3,5 hectare. Het punt is dat we eigenlijk aan 1,8 hectare zouden moeten geraken. Ik zit op dit moment aan 1,9 hectare, dus nog een klein beetje te veel, maar ik was positief verrast. Na een jaar kon ik zeggen: "Ja, het is mogelijk" en ik heb zeker geen slecht leven.»

NO IMPACT

Veto: *De Verenigde Staten kennen een soortgelijk figuur als u: de "No impact man". Wordt u soms met hem vergeleken? Of zelfs verward?*

Low Impact Man: «Dat gebeurt wel eens. Ik had van hem gehoord en ik vond zijn naam leuk klinken. Daar heb ik me dan ook op geïnspireerd. "No impact", gaat niet en dat hoeft ook niet. We mogen best natuurlijke hulpbronnen aanboren, dus vond ik "low" veel beter haalbaar. Natuurlijk, hij probeert zijn "No impact" te bereiken door de impact die hij nog uitoefent, te compenseren door dingen te doen zoals plastic zakjes uit de rivier te halen enzovoort. Ik heb geprobeerd hem te contacteren, maar hij heeft jammer genoeg nooit geantwoord.»

«Ik vind wat hij doet heel goed. Hij heeft een beetje hetzelfde meegemaakt als ik: een experiment dat hij wilde uitvoeren en waar de media opgesprongen zijn. Dat is wel grappig. Wat ik zag, is dat dit het in de media zeer goed deed, wat wel een beetje als een verrassing aankwam. Bij Ecolife probeerden wij ook de media te bereiken en af en toe lukte dat. Met een klein stukje in de krant waren we toen tevreden. Maar de eerste week

dat ik aan mijn project begon, had ik nog nooit zoveel media-aandacht gekregen. Ik schrok daar wel van. Alles is begonnen met een artikel in De Morgen en daarna volgden er steeds meer. Ik vond dat zeer vreemd, want het enige wat ik deed, was proberen milieuvriendelijker te leven.»

Veto: *Vindt u het niet ironisch dat het in een professionele context niet goed lukt om het probleem onder de aandacht te brengen, maar dat u er alleen wel in slaagt?*

Low Impact Man: «Ja, het is inderdaad een beetje ironisch, maar het toont goed aan hoe de media werkt. Men is niet zo geïnteresseerd in cijfers of bevindingen

of rapporten, maar de vader die met zijn kinderen groener probeert te leven, vinden ze een leuk verhaal. Soms was de manier waarop ze mij voorstelden een beetje zwart-wit. Er werd meer de nadruk gelegd op de speciale dingen, zoals de hooikist of wassen met regenwater. Dat zijn de dingen die mensen onthouden. Het zegt natuurlijk ook iets over de tijdsgeschiedenis. Tien jaar geleden zou ik waarschijnlijk veel minder aandacht hebben gekregen, dus ik was een beetje op het juiste moment, op de juiste plaats. Het feit dat ik twee kinderen heb, was voor de pers ook interessant.»

PELLETKACHEL

Veto: *Op welke manier bent u begonnen? Bent u op één vlak direct heel ver gegaan of eerder op verschillende terreinen met kleine stapjes?*

Low Impact Man: «Ik heb eerst een nauwkeurige berekening van mijn impact gemaakt. Daarna heb ik enkele doelstellingen vooropgesteld: ik zou geen auto meer gebruiken, niet meer dan een kilo restafval per maand produceren en ik schrapte vlees en vis van mijn menu. Dan zijn er dingen die stap voor stap zijn gegaan zoals zoveel mogelijk isoleren. Later ben ik dan overgeschakeld op een pelletkachel en als er nog iets kan gedaan worden, probeer ik dat ook te doen.»

keld op een pelletkachel en als er nog iets kan gedaan worden, probeer ik dat ook te doen.»

Veto: *Wat vond u persoonlijk het moeilijkste?*

Low Impact Man: «Een van de moeilijke dingen zijn de zogenaamde 'verleidingen' die je overal tegenkomt. Als ik bijvoorbeeld iemand op de trein zie met een iPad, vind ik dat er wel heel leuk uitzien. En ik zou dat effectief kunnen kopen, dus dan is het belangrijk dat ik me terug de vraag stel: heb ik dit wel nodig? Ik heb immers al een gsm en een computer. Soms is dat wel moeilijk. Zo heb ik ook eens een uitnodiging gekregen om te komen spreken op het klimaatforum in Mexico. Mijn vliegtuigticket werd voor mij betaald, gewoon om een halfuur te vertellen waarmee ik bezig was. Daar ben ik niet op ingegaan omdat alle moeite die ik gedaan had dan in één klap voor niets zou zijn geweest. Anderen waren verwonderd, die zouden die kans direct gegrepen hebben.»

Veto: *Heeft dat misschien te maken met de "You Only Live Once-mentaliteit" die onze samenleving vandaag de dag zo kenmerkt?*

Low Impact Man: «Dat zal zeker meespelen, net als de druk van de media die zegt: "Je mag niets missen." Natuurlijk, ik ben ook geen twintig meer, dus dan denk je daar al wat anders over. Ik hoef niet perse meer iets meegemaakt hebben. We zijn vaak zo bezig met wat we nog willen, dat we vergeten om in het heden te leven en te genieten van de kleine dingen.»

ZEURPIET

Veto: *Het is dus niet enkel een materiële, maar ook een psychologische klik die je moet maken?*

Low Impact Man: «Ja, inderdaad, dat is zeker waar. In het begin was ik te veel op de technische en praktische kant van de zaak gericht. Ik vroeg me dan af of ik mijn gasvuur met een lucifer of een aansteker moest aansteken. Nu begrijp ik dat het meer gaat om een verandering van je denkwijze. We moeten niet in extremen gaan denken. Als je de grote dingen in orde hebt, zoals geen vlees eten, niet het vliegtuig nemen en je huis isoleren, kan het geen kwaad om af en toe eens te "zondigen". Daar ben ik soepeler in geworden, dus inderdaad, die psychologische klik is zeer belangrijk.»

Veto: *Hoe reageerden de mensen in uw omgeving op uw experiment?*

Low Impact Man: «Mijn kinderen vonden het heel leuk dat ik vaker thuis was, dat ze me vaker zouden zien, al moesten zij ook wennen aan de gevolgen van mijn beslissing. Van anderen heb ik wel wat bedenkingen te horen gekregen. Ze vonden het wat te ver gaan. Na verloop van tijd is dat wel veranderd. Men zag dat ik nog altijd een gewoon leven leidde en ondertussen vindt iedereen het normaal.»

MISVERSTAND

Veto: *Er is de laatste jaren veel commotie rond groen leven en mensen worden er snel op beoordeeld. Welk misverstand zou u het liefst de wereld uit willen helpen?*

Low Impact Man: «Ik denk dat het het belangrijkste is om te weten dat je heel goed van het leven kunt genieten en je jezelf tegelijk ook een groene en ecologische levensstijl kunt aanmeten. Men denkt soms dat iedereen die dat probeert te doen een strenge zeurpiet is die niets kan en mag. Dat is helemaal niet zo. Ik kan gerust zeggen dat ik een fantastisch leven heb.»

“Ik heb een fantastisch leven”

Andrew Snowball